

ՀԱՄԱՁԱՅՆԱԳԻՐ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ
ԵՎ ՂՐՂՋՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՄԻՋԵՎ
ԵՎԱՄՏԻ ԿՐԿՆԱԿԻ ՀԱՐԿՈՒՄԸ ԲԱՑԱՌԵԼՈՒ ԵՎ ՀԱՐԿՈՒՄԻՑ ԽՈՒՍԱՓԵԼԸ
ԿԱՆԽԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

Հայաստանի Հանրապետության Կառավարությունը և Ղրղզստանի Հանրապետության Կառավարությունը,

ցանկանալով կնքել եկամտի կրկնակի հարկումը բացառելու և հարկումից խուսափելը կանխելու մասին համաձայնագիր, հաստատելով իրենց նպատակները զարգացնելու և ամրապնդելու տնտեսական, գիտական, տեխնիկական և մշակութային համագործակցությունը,

համաձայնեցին հետևյալի մասին.

ՀՈԴՎԱԾ 1
ԸՆԴԳՐԿՎԱԾ ԱՆՁԻՆՔ

1. Սույն Համաձայնագիրը կիրառվում է Պայմանավորվող պետություններից մեկի կամ երկուսի ռեզիդենտ հանդիսացող անձանց նկատմամբ:

2. Սույն Համաձայնագրի նպատակով մի Պայմանավորվող պետության կազմակերպության, ընկերակցության կամ այլ անձի եկամուտները, որոնք, Պայմանավորվող պետություններից յուրաքանչյուրի հարկային օրենսդրության համաձայն, ամբողջությամբ կամ մասամբ համարվում են հարկման առումով թափանցիկ, պետք է համարվեն այդ Պետության ռեզիդենտի եկամուտ, սակայն միայն այն չափով, որքանով եկամուտը տվյալ Պետությունում հարկվելու նպատակով համարվում է այդ Պետության ռեզիդենտի եկամուտ:

ՀՈԴՎԱԾ 2
ԸՆԴԳՐԿՎԱԾ ՀԱՐԿԵՐ

1. Սույն Համաձայնագիրը կիրառվում է եկամուտներից այն հարկերի նկատմամբ, որոնք գանձվում են Պայմանավորվող պետության կամ տեղական ինքնակառավարման մարմինների անունից՝ Պայմանավորվող պետությունների գործող օրենսդրության համապատասխան, անկախ դրանց գանձման եղանակից:

2. Եկամտից հարկեր են համարվում եկամտի ընդհանուր գումարից կամ եկամտի առանձին տարրերից գանձվող բոլոր հարկերը, այդ թվում՝ շարժական կամ անշարժ գույքի օտարումից ստացվող եկամուտներից հարկերը, ձեռնարկությունների կողմից վճարվող աշխատավարձի ընդհանուր գումարից գանձվող հարկերը, ինչպես նաև գույքի արժեքի աճից գանձվող հարկերը:

3. Գոյություն ունեցող հարկեր, որոնց վրա տարածվում է սույն Համաձայնագիրը, համարվում են.

ա) Ղրղզստանի Հանրապետությունում՝

- իրավաբանական անձանց եկամուտներից և շահույթից գանձվող հարկ.
- ֆիզիկական անձանցից գանձվող եկամտահարկ:

բ) Հայաստանի Հանրապետությունում՝

- շահութահարկ.
- եկամտային հարկ:

4. Սույն Համաձայնագիրը կիրառվում է նաև ցանկացած՝ նույնատիպ կամ էապես համանման հարկերի նկատմամբ, որոնք կսահմանվեն սույն Համաձայնագրի ստորագրման ամսաթվից հետո՝ ի լրումն գործող հարկերի կամ դրանց փոխարեն: Պայմանավորվող պետությունների իրավասու մարմինները կձանուցեն միմյանց իրենց հարկային օրենսդրությունում կատարված ցանկացած էական փոփոխության մասին:

ՀՈԴՎԱԾ 3

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՍԱՀՄԱՆՈՒՄՆԵՐ

1. Սույն Համաձայնագրի նպատակներով.

ա) «Պայմանավորվող պետություն» և «մյուս Պայմանավորվող պետություն» եզրույթները, ենթատեքստից կախված, նշանակում են՝ Հայաստան կամ Ղրղզստան.

բ) «Ղրղզստան» եզրույթը նշանակում է Ղրղզստանի Հանրապետություն: Աշխարհագրական իմաստով գործածելու դեպքում «Ղրղզստան» եզրույթը նշանակում է՝ տարածք, որի նկատմամբ Ղրղզստանի Հանրապետությունն իրականացնում է իր ինքնիշխան իրավունքներն ու իրավասությունը՝ միջազգային իրավունքի համաձայն, և որի նկատմամբ գործում է Ղրղզստանի Հանրապետության հարկային օրենսդրությունը.

գ) «Հայաստան» եզրույթը նշանակում է Հայաստանի Հանրապետություն, և երբ գործածվում է աշխարհագրական իմաստով, նշանակում է՝ տարածք, ներառյալ ցամաքը, ջրերը, ընդերքը և օդային տարածքը, որի նկատմամբ Հայաստանի Հանրապետությունն իրականացնում է իր ինքնիշխան

իրավունքներն ու իրավասությունը՝ համաձայն ազգային օրենսդրության և միջազգային իրավունքի նորմերի.

դ) «Պայմանավորվող պետության ձեռնարկություն» և «մյուս Պայմանավորվող պետության ձեռնարկություն» եզրույթները նշանակում են, համապատասխանաբար, Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի կողմից ղեկավարվող ձեռնարկություն և մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի կողմից ղեկավարվող ձեռնարկություն.

ե) «անձ» եզրույթը ներառում է՝ ֆիզիկական անձ, ընկերություն և անձանց ցանկացած այլ միավորում.

զ) «ձեռնարկություն» եզրույթը նշանակում է՝ ցանկացած ձեռնարկատիրական միավորում կամ ցանկացած այլ միավորում, որը հարկման նպատակով համարվում է ձեռնարկատիրական միավորում.

է) «միջազգային փոխադրում» եզրույթը նշանակում է՝ ցանկացած փոխադրում Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության կողմից շահագործվող նավով կամ օդանավով, ավտոմոբիլային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցով՝ բացառությամբ այն դեպքերի, երբ այդ նավը, օդանավը, ավտոմոբիլային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցը շահագործվում է բացառապես մյուս Պայմանավորվող պետության վայրերի միջև.

ը) «իրավասու մարմին» եզրույթը նշանակում է.

- Հայաստանում՝ Հայաստանի Հանրապետության ֆինանսների նախարարություն և Հայաստանի Հանրապետության պետական եկամուտների կոմիտե կամ նրանց կողմից լիազորված ներկայացուցիչ.

- Ղրղզստանում՝ Ղրղզստանի Հանրապետության էկոնոմիկայի նախարարություն, Ղրղզստանի Հանրապետության կառավարությանն առընթեր պետական հարկային ծառայություն կամ նրանց կողմից լիազորված ներկայացուցիչներ.

թ) «ազգային անձ» եզրույթը նշանակում է.

- Պայմանավորվող պետության քաղաքացիություն ունեցող ցանկացած ֆիզիկական անձ.

- Պայմանավորվող պետության գործող օրենսդրության հիման վրա իր՝ որպես այդպիսին, կարգավիճակն ստացած ցանկացած իրավաբանական անձ, ընկերակցություն կամ ասոցիացիա.

ժ) «ձեռնարկատիրական գործունեություն» եզրույթը ներառում է մասնագիտական ծառայությունների և անկախ բնույթի այլ ձեռնարկատիրական գործունեության իրականացում.

ժա) «մասնագիտական ծառայություններ» եզրույթը, մասնավորապես, ներառում է անկախ գիտական, գրականագիտական, գեղարվեստական,

կրթական կամ ուսուցողական գործունեությունը, ինչպես նաև բժիշկների, իրավաբանների, ինժեներների, ճարտարապետների, ատամնաբույժների, հաշվապահների, աուդիտորների անկախ գործունեությունը.

Ժբ) «փաստացի ղեկավարման վայր» եզրույթը նշանակում է՝ վայր, որտեղ իրականացվում է կազմակերպության փաստացի ղեկավարումն ու վերահսկումը, և (կամ) որտեղ ընդունվում են կարևոր հարցերի շուրջ բարձր մակարդակով որոշումներ, որոնք առանցքային են կազմակերպության ղեկավարման համար:

2. Պայմանավորվող պետության կողմից սույն Համաձայնագրի ցանկացած պահի կիրառման ժամանակ դրանում չսահմանված ցանկացած տերմին, եթե ենթատեքստից այլ բան չի բխում, կունենա այն նույն նշանակությունը, որն այդ պահին ունի տվյալ Պետության օրենսդրությամբ՝ այն հարկատեսակների առնչությամբ, որոնց վրա տարածվում է Համաձայնագիրը, ընդ որում՝ այդ Պետությունում գործող հարկային օրենքներով սահմանված յուրաքանչյուր նշանակություն գերակայում է այդ Պայմանավորվող պետության այլ օրենքներով այդ տերմինին տրվող նշանակության նկատմամբ:

ՀՈԴՎԱԾ 4 ՌԵԶԻԴԵՆՏ

1. Սույն Համաձայնագրի նպատակների համար «Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ» եզրույթը նշանակում է՝ անձ, որը այդ Պետության օրենսդրության համաձայն՝ ենթակա է հարկման այնտեղ իր բնակության, մշտական կացության, փաստացի կառավարման, ստեղծման և գրանցման վայրի կամ ցանկացած այլ համանման չափանիշի հիման վրա, ինչպես նաև ներառում է այդ Պետությունը կամ տեղական կառավարման մարմինները: Սակայն այդ եզրույթը չի ներառում որևէ անձի, որն այդ Պետությունում ենթակա է հարկման միայն այդ Պետության աղբյուրներից ստացած եկամտի առնչությամբ:

2. Այն դեպքում, երբ սույն հոդվածի 1-ին կետի դրույթների հիման վրա ֆիզիկական անձը հանդիսանում է երկու Պայմանավորվող պետությունների ռեզիդենտ, նրա կարգավիճակը որոշվում է հետևյալ կերպ.

ա) նա համարվում է այն Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտը, որտեղ իր տրամադրության տակ ունի մշտական կացարան. եթե նա երկու Պայմանավորվող պետություններում էլ իր տրամադրության տակ ունի մշտական կացարան, ապա համարվում է այն Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ, որի հետ իր անձնական և տնտեսական կապերը (կենսական շահերի կենտրոն) առավել սերտ են.

բ) եթե հնարավոր չէ որոշել այն Պայմանավորվող պետությունը, որտեղ գտնվում է նրա կենսական շահերի կենտրոնը, կամ եթե նա Պայմանավորվող պետություններից ոչ մեկում իր տրամադրության տակ չունի մշտական կացարան, ապա համարվում է միայն այն Պայմանավորվող կողմի պետության ռեզիդենտը, որտեղ սովորաբար բնակվում է.

գ) եթե նա երկու Պայմանավորվող կողմերի պետություններում էլ բնակվում է, կամ եթե նա չի բնակվում դրանցից և ոչ մեկում, ապա համարվում է այն Պայմանավորվող կողմի պետության ռեզիդենտը, որի քաղաքացին հանդիսանում է.

դ) եթե նա հանդիսանում է երկու Պայմանավորվող պետությունների քաղաքացի կամ դրանցից և ոչ մեկի քաղաքացի չէ, Պայմանավորվող պետությունների իրավասու մարմինները հարցը լուծում են փոխադարձ համաձայնությամբ:

3. Այն դեպքում, երբ ըստ սույն հոդվածի 1-ին կետի դրույթների ֆիզիկական անձից տարբերվող անձը ճանաչվում է երկու Պայմանավորվող պետությունների ռեզիդենտ, ապա համարվում է միայն այն Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ, որտեղ գտնվում է վերջինիս փաստացի ղեկավարման վայրը:

ՀՈԴՎԱԾ 5

ՄՇՏԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆ

1. Սույն Համաձայնագրի նպատակներով «մշտական հաստատություն» եզրույթը նշանակում է՝ գործունեության կայուն վայր, որի միջոցով ամբողջությամբ կամ մասամբ իրականացվում է ձեռնարկության ձեռնարկատիրական գործունեությունը:

2. «Մշտական հաստատություն» եզրույթը ներառում է, մասնավորապես.

ա) կառավարման վայրը.

բ) մասնաճյուղը.

գ) գրասենյակը.

դ) գործարանը.

ե) արհեստանոցը.

զ) հանքահորը, նավթի կամ գազի հորատանցքը, քարհանքը կամ բնական պաշարների հետախուզման, վերամշակման կամ արդյունահանման ցանկացած այլ վայրը, և

է) գյուղատնտեսական կամ անտառային տարածքները:

3. «Մշտական հաստատություն» եզրույթը ներառում է նաև.

ա) շինարարական հրապարակը, կառուցման, հավաքման կամ տեղակայման օբյեկտը կամ դրանց հետ կապված վերահսկողական գործունեությունը, բայց միայն այն դեպքում, երբ այդպիսի հրապարակը, օբյեկտը գործում է կամ գործունեությունը տևում է ավելի քան 6 ամիս, և

բ) ձեռնարկության կողմից ծառայությունների մատուցումը՝ ներառյալ խորհրդատվական ծառայությունները, այդ նպատակով նրա կողմից ընդգրկված վարձու աշխատողների կամ այլ անձնակազմի միջոցով, բայց միայն այն դեպքում, երբ այդ բնույթի գործունեությունը Պայմանավորվող պետության տարածքում (միևնույն կամ այդ ծրագրի հետ կապված այլ ծրագրի համար) ցանկացած տասներկուամսյա ժամկետում շարունակվում է ընդհանուր առմամբ 6 ամիսը գերազանցող ժամանակահատվածում կամ ժամանակահատվածներում:

4. Չնայած սույն հոդվածի նախորդ դրույթներին՝ «մշտական հաստատություն» եզրույթը չի ներառում.

ա) հարմարությունների օգտագործումը ձեռնարկությանը պատկանող ապրանքների կամ արտադրանքի բացառապես պահեստավորման կամ ցուցադրման նպատակով.

բ) ձեռնարկությանը պատկանող ապրանքների կամ արտադրանքի պաշարների պահպանումը բացառապես պահեստավորման կամ ցուցադրման նպատակով.

գ) ձեռնարկությանը պատկանող ապրանքների կամ արտադրանքի պաշարների պահպանումը բացառապես այլ ձեռնարկության կողմից վերամշակման նպատակով.

դ) ձեռնարկության համար գործունեության կայուն վայրի պահպանումը բացառապես ապրանքների կամ արտադրանքի գնման կամ տեղեկությունների հավաքման նպատակով.

ե) ձեռնարկության համար գործունեության կայուն վայրի պահպանումը բացառապես նախապատրաստական կամ օժանդակ բնույթի ցանկացած այլ գործունեություն իրականացնելու նպատակով:

5. Չնայած սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթներին՝ այն դեպքում, երբ անձը չի հանդիսանում անկախ կարգավիճակով գործակալ, (որին վերաբերում է սույն հոդվածի 6-րդ կետը), գործում է Պայմանավորվող պետությունում մյուս Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության անունից, ապա այդ ձեռնարկությունը համարվում է մշտական հաստատություն ունեցող առաջինը նշված Պայմանավորվող պետությունում՝ այդ անձի կողմից տվյալ ձեռնարկության համար իրականացվող ցանկացած գործունեության մասով, բացառությամբ, երբ այդպիսի անձի գործունեությունը սահմանափակվում է սույն հոդվածի 4-րդ կետով, որը եթե անգամ իրականացվում է գործունեության կայուն վայրի

միջոցով, այդ կետի դրույթների համաձայն՝ այդ գործունեության կայուն վայրը չի վերածում մշտական հաստատության:

6. Չնայած սույն հոդվածի վերը նշված կետերին՝ համարվում է, որ Պայմանավորվող պետության ապահովագրական ձեռնարկությունը, բացառությամբ վերաապահովագրության դեպքերի, Պայմանավորվող պետությունում ունի մշտական հաստատություն, եթե ապահովագրական վճարները հավաքում է այդ Պայմանավորվող պետությունում կամ ռիսկերի ապահովագրությունն իրականացնում է անկախ գործակալ չհանդիսացող անձի միջոցով, որի նկատմամբ կիրառվում է սույն հոդվածի 7-րդ կետը:

7. Ձեռնարկությունը չի համարվում մշտական հաստատություն ունեցող Պայմանավորվող պետությունում միայն այն պատճառով, որ ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում այդ պետությունում բրոքերի, առևտրային գործակալի կամ անկախ կարգավիճակ ունեցող ցանկացած այլ գործակալի միջոցով՝ պայմանով, որ այդպիսի անձինք գործում են իրենց սովորական գործունեության շրջանակներում:

8. Այն փաստը, որ Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ ընկերությունը վերահսկում է մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ ընկերությանը կամ վերահսկվում է նրա կողմից, կամ ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում այդ մյուս Պայմանավորվող պետությունում (մշտական հաստատության միջոցով կամ այլ կերպ), ինքնին այդ ընկերություններից որևէ մեկին չի դարձնում մյուսի մշտական հաստատությունը:

ՀՈԴՎԱԾ 6

ԱՆՇԱՐԺ ԳՈՒՅՔԻՑ ՍՏԱՑՎԱԾ ԵԿԱՄՈՒՏ

1. Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի կողմից մյուս Պայմանավորվող պետությունում գտնվող անշարժ գույքից ստացած եկամուտը (ներառյալ գյուղատնտեսությունից կամ անտառային տնտեսությունից եկամուտը) կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. «Անշարժ գույք» եզրույթն ունի այն նշանակությունը, որն ունի Պայմանավորվող պետության օրենսդրությամբ, որտեղ գտնվում է տվյալ գույքը:

Սույն հոդվածի համաձայն՝ հարկման ենթակա անշարժ գույքից ստացվող եկամուտը ցանկացած դեպքում ներառում է անշարժ գույքին օժանդակ գույքի ուղղակի օգտագործումից, վարձակալությամբ տալուց և ցանկացած այլ տիպի օգտագործումից, գյուղատնտեսությունում և անտառային տնտեսությունում օգտագործվող անասուններից ու սարքավորումներից, իրավունքներից, որոնց նկատմամբ կիրառվում են հողային սեփականությանը վերաբերող ընդհանուր

օրենսդրության դրույթները, անշարժ գույքի օգտագործման իրավունքից (ուզուֆրուկտ) և օգտակար հանածոների հանքատեղերի, հանքավայրերի և այլ բնական պաշարների շահագործման կամ շահագործման իրավունքի դիմաց փոխհատուցման կարգով վճարվող փոփոխական կամ հաստատուն վճարումների իրավունքներից ստացվող եկամուտները: Նավերը, օդանավերը, ավտոմոբիլային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցները չեն դիտարկվում որպես անշարժ գույք:

3. Սույն հոդվածի 1-ին կետի դրույթները կիրառվում են անշարժ գույքի ուղղակի օգտագործումից, վարձակալության տալու դիմաց կամ ցանկացած այլ ձևով օգտագործելուց ստացված եկամուտների նկատմամբ:

4. Սույն հոդվածի 1-ին և 3-րդ կետերի դրույթները կիրառվում են նաև ձեռնարկության անշարժ գույքից ստացված եկամուտների և անկախ բնույթի անձնական ծառայությունների մատուցման համար օգտագործվող անշարժ գույքից ստացված եկամուտների նկատմամբ:

ՀՈԴՎԱԾ 7

ՁԵՌՆԱՐԿԱՏԻՐԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅՈՒՆԻՑ ՍՏԱՑՎԱԾ ՇԱՀՈՒՅԹ

1. Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության շահույթը ենթակա է հարկման միայն այդ Պայմանավորվող պետությունում, եթե ձեռնարկությունն իր ձեռնարկատիրական գործունեությունը մյուս Պայմանավորվող պետությունում չի իրականացնում այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով: Եթե ձեռնարկությունն իր ձեռնարկատիրական գործունեությունն իրականացնում է վերը նշված ձևով, ապա այդ ձեռնարկության շահույթը կարող է հարկվել մյուս Պետությունում, բայց միայն այն չափով, որը վերագրելի է այդ մշտական հաստատությանը:

2. Հաշվի առնելով սույն հոդվածի 3-րդ կետի դրույթները, եթե Պայմանավորվող պետության ձեռնարկությունը ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող պետությունում այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով, ապա Պայմանավորվող կողմերի պետություններից յուրաքանչյուրում այդ մշտական հաստատությանն է վերագրվում այն շահույթը, որը նա կարող էր ստանալ, եթե լիներ նույնպիսի կամ համանման պայմաններում, նույնպիսի կամ համանման գործունեություն իրականացնող՝ միանգամայն ինքնուրույն և առանձին ձեռնարկություն և գործեր լիովին անկախ այն ձեռնարկությունից, որի մշտական հաստատությունն է հանդիսանում:

3. Մշտական հաստատության շահույթը որոշելիս թույլատրվում է նվազեցնել մշտական հաստատության գործունեության նպատակներով կատարված

ծախսերը, այդ թվում՝ կառավարչական և ընդհանուր վարչական ծախսերը, անկախ այն հանգամանքից՝ կատարված են դրանք այն պետությունում, որտեղ գտնվում է այդ մշտական հաստատությունը, թե դրա սահմաններից դուրս: Սակայն այդպիսի նվազեցում չի թույլատրվում այն գումարների նկատմամբ (փաստացի կատարված ծախսերի փոխհատուցումից տարբերվող), որոնք մշտական հաստատության կողմից վճարվել են ձեռնարկության գլխամասին կամ ցանկացած այլ մասնաճյուղին որպես ուղարկ, պարգևատրում կամ այլ նմանատիպ վճարումներ արտոնագրերի կամ այլ իրավունքների օգտագործման համար, կամ որպես միջնորդավճար մատուցած ծառայությունների կամ կառավարման համար, կամ, բացառությամբ բանկերի, մշտական հաստատությանը տրամադրած փոխառության համար տոկոսների միջոցով:

4. Եթե մշտական հաստատությանը վերագրելի շահույթի ձեռնարկության ընդհանուր շահույթը ըստ առանձնացված ստորաբաժանումների համամասնորեն բաշխելու սկզբունքով որոշումը Պայմանավորվող պետությունում ունի ընդունված կիրառություն, ապա սույն հոդվածի 2-րդ կետով սահմանված դրույթները չեն կարող արգելել Պայմանավորվող պետությանը հարկվող շահույթը որոշել այդպիսի բաշխման միջոցով, ինչը սովորաբար կիրառվում է: Բաշխման ընտրված մեթոդը պետք է հանգեցնի սույն հոդվածով նախատեսված սկզբունքներին համապատասխան արդյունքների:

5. Եթե Պայմանավորվող պետություններից որևէ մեկի իրավասու մարմնի ունեցած տեղեկությունը կամ այն տեղեկությունը, որը հեշտությամբ կարող է նրա կողմից ձեռք բերվել սույն հոդվածի 3-րդ և 4-րդ կետերի համաձայն, բավարար չէ մշտական հաստատությանը վերագրելի շահույթը որոշելու համար, ապա այդ դեպքում շահույթը կարող է հաշվարկվել այդ Պետության հարկային օրենսդրության համաձայն:

6. Մշտական հաստատության կողմից ձեռնարկության համար բացառապես ապրանքների կամ արտադրանքի գնումը հիմք չի հանդիսանում այդ մշտական հաստատությանը որևէ շահույթ վերագրելու համար:

7. Սույն հոդվածի նախորդ կետերի նպատակներով մշտական հաստատությանը վերագրվող շահույթը ամեն տարի որոշվում է ամեն տարի նույն եղանակով, քանի դեռ չկա այն փոխելու հիմնավոր և բավարար պատճառ:

8. Այն դեպքում, երբ շահույթը ներառում է այնպիսի եկամուտ կամ եկամտի այնպիսի տարրեր, որոնք առանձին դիտարկվում են սույն Համաձայնագրի այլ հոդվածներում, ապա սույն հոդվածի դրույթները չեն ազդում այդ հոդվածների դրույթների վրա:

ՀՈԴՎԱԾ 8

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՓՈԽԱԴՐՈՒՄՆԵՐ

1. Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության կողմից միջազգային փոխադրումներում նավերի, օդանավերի, ավտոմոբիլային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցների շահագործումից ստացված շահույթը ենթակա է հարկման միայն այդ Պետությունում:

2. Սույն հոդվածի 1-ին կետի դրույթները կիրառվում են նաև նավերի, օդանավերի, ավտոմոբիլային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցների շահագործմամբ զբաղվող միավորումից, համատեղ ձեռնարկությունից կամ միջազգային կազմակերպություններից ստացած շահույթի նկատմամբ:

ՀՈԴՎԱԾ 9

ՓՈԽԱԿԱՊԱԿՑՎԱԾ ՁԵՌՆԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. Այն դեպքում, երբ՝

ա) Պայմանավորվող պետության ձեռնարկությունը ուղղակիորեն կամ անուղղակիորեն մասնակցում է մյուս Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության կառավարմանը, վերահսկմանը կամ կապիտալում, կամ

բ) միևնույն անձինք ուղղակիորեն կամ անուղղակիորեն մասնակցում են Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության, ինչպես նաև մյուս Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության կառավարմանը, վերահսկմանը կամ կապիտալում.

և յուրաքանչյուր դեպքում երկու ձեռնարկությունների միջև նրանց առևտրային կամ ֆինանսական փոխհարաբերություններում ստեղծվում կամ սահմանվում են պայմաններ, որոնք տարբերվում են այն պայմաններից, որոնք կարող էին լինել երկու անկախ ձեռնարկությունների միջև, ապա ցանկացած շահույթ, որը հաշվեգրված կլիներ նրանցից մեկին, բայց այդ պայմանների պատճառով նման ձևով չի հաշվեգրվել, կարող է ներառվել այդ ձեռնարկության շահույթի մեջ և, համապատասխանաբար, հարկվել:

2. Այն դեպքում, երբ Պայմանավորվող պետությունը այդ Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության շահույթի կազմում ընդգրկում և, համապատասխանաբար, հարկում է այն շահույթը, որի նկատմամբ մյուս Պայմանավորվող պետության ձեռնարկությունը այդ մյուս Պետությունում հարկվում է, և այդ ձևով ներառված շահույթը համարվում է շահույթ, որը հաշվեգրված կլիներ առաջինը նշված Պայմանավորվող պետության ձեռնարկությանը, եթե երկու ձեռնարկությունների միջև ստեղծված պայմանները

լինեին նույնը, ինչպիսին կլինեին անկախ ձեռնարկությունների միջև, ապա այդ մյուս Պայմանավորվող պետությունը կատարում է այդպիսի շահույթից իր կողմից գանձված հարկի գումարի համապատասխան ճշգրտում, եթե այդպիսի ճշգրտման կատարումը գտնում է հիմնավոր: Այդպիսի ճշգրտումը որոշելիս պետք է հաշվի առնվեն սույն Համաձայնագրի մյուս դրույթները, իսկ Պայմանավորվող պետությունների իրավասու մարմինները անհրաժեշտության դեպքում կխորհրդակցեն միմյանց հետ:

ՀՈԴՎԱԾ 10

ՇԱՀԱՔԱԺԻՆՆԵՐ

1. Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ ընկերության կողմից մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտին վճարված շահաբաժինները կարող են հարկվել այդ մյուս Պայմանավորվող պետությունում:

2. Այնուամենայնիվ, այդպիսի շահաբաժինները կարող են հարկվել նաև այն Պայմանավորվող պետությունում, որի ռեզիդենտն է համարվում շահաբաժինները վճարող ընկերությունը՝ այդ Պետության օրենսդրությանը համապատասխան բայց եթե շահաբաժինների փաստացի սեփականատերը համարվում է մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ, ապա այդ ձևով գանձված հարկը չպետք է գերազանցի շահաբաժինների համախառն գումարի 10 տոկոսը:

Պայմանավորվող պետությունների իրավասու մարմիններն այս սահմանափակումների կիրառման եղանակը որոշում են փոխադարձ համաձայնությամբ:

Սույն կետը չի ազդում ընկերության այն շահույթի հարկման վրա, որից վճարվում են շահաբաժինները:

3. «Շահաբաժիններ» եզրույթը սույն հոդվածում գործածվելիս նշանակում է՝ եկամուտ բոլոր բաժնետոմսերից կամ պարտապահանջ չհանդիսացող՝ շահույթին մասնակցելու իրավունք տվող այլ իրավունքներից, ինչպես նաև եկամուտ այլ բաժնետիրական իրավունքներից, որը ենթակա է նույնպիսի հարկային կարգավորման, ինչպիսին բաժնետոմսերից եկամուտը՝ այն Պայմանավորվող պետության օրենսդրության համաձայն, որի ռեզիդենտն է բաշխումն իրականացնող ընկերությունը:

4. Սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթները չեն կիրառվում, եթե շահաբաժինների փաստացի սեփականատերը, լինելով Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող պետությունում, որի ռեզիդենտ է շահաբաժիններ վճարող ընկերությունը՝ այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով և

մասնակցությունը, որի համար վճարվում են շահաբաժինները, փաստացի կապված է այդպիսի մշտական հաստատության հետ: Այդ դեպքում, հանգամանքներից կախված, կիրառվում են սույն Համաձայնագրի 7-րդ հոդվածի դրույթները:

5. Այն դեպքում, երբ Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ ընկերությունը շահույթ կամ եկամուտ է ստանում մյուս Պայմանավորվող պետությունում, ապա այդ մյուս Պայմանավորվող պետությունը չի կարող հարկել ընկերության կողմից վճարված շահաբաժինները՝ բացառությամբ, երբ այդպիսի շահաբաժինները վճարվում են այդ մյուս Պետության ռեզիդենտին, կամ երբ մասնակցությունը, որի հետ կապված վճարվում են շահաբաժինները, փաստացի կապված է այդ մյուս Պայմանավորվող պետությունում գտնվող մշտական հաստատության հետ, և չի կարող ընկերության չբաշխված շահույթը ենթարկել հարկման ընկերության չբաշխված շահույթից գանձվող հարկով, եթե անգամ վճարված շահաբաժինները կամ չբաշխված շահույթն ամբողջությամբ կամ մասամբ կազմված են այդ մյուս Պայմանավորվող կողմի պետությունում առաջացող շահույթից կամ եկամտից:

ՀՈԴՎԱԾ 11

ՏՈԿՈՍՆԵՐ

1. Պայմանավորվող պետությունում առաջացող և մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտին վճարվող տոկոսները կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Այնուամենայնիվ, այդպիսի տոկոսները կարող են հարկվել նաև այն Պայմանավորվող պետությունում, որտեղ առաջանում են այդ Պայմանավորվող պետության օրենսդրությանը համապատասխան. բայց եթե տոկոսների փաստացի սեփականատերը մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ է, ապա այդ ձևով գանձված հարկը չպետք է գերազանցի տոկոսների համախառն գումարի 10 տոկոսը:

Պայմանավորվող պետությունների իրավասու մարմինները սույն սահմանափակման կիրառման եղանակը որոշում են փոխադարձ համաձայնությամբ:

3. Անկախ սույն հոդվածի 2-րդ կետի դրույթներից՝ Պայմանավորվող պետությունում առաջացող և մյուս Պայմանավորվող պետության Կառավարությանը կամ Ազգային (կենտրոնական) բանկին վճարվող տոկոսները ազատվում են հարկումից:

4. «Տոկոսներ» եզրույթը սույն հոդվածում գործածվելիս նշանակում է՝ եկամուտ բոլոր տեսակի պարտապահանջներից՝ անկախ գրավով ապահովված

լինելուց կամ չլինելուց և պարտապանի շահույթում մասնակցության իրավունք տալուց, և, մասնավորապես, եկամուտ պետական արժեթղթերից և եկամուտ պարտատոմսերից կամ փոխառության տոմսերից՝ ներառյալ այդպիսի արժեթղթերի, պարտատոմսերի և փոխառության տոմսերի հետ կապված պարզևավճարներն ու մրցանակները:

Ժամկետանց վճարման համար գանձվող տույժերը սույն հոդվածի նպատակներով որպես տոկոսներ չեն դիտարկվում:

5. Սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթները չեն կիրառվում, եթե տոկոսների փաստացի սեփականատերը, լինելով Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող պետությունում, որտեղ առաջանում են տոկոսները՝ այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով և պարտապահանջը, որի կապակցությամբ վճարվում են տոկոսները, փաստացի կապված է այդպիսի մշտական հաստատության հետ: Այդ դեպքում, կախված հանգամանքներից, կիրառվում են սույն Համաձայնագրի 7-րդ հոդվածի դրույթները:

6. Տոկոսները համարվում են առաջացած Պայմանավորվող պետությունում, եթե վճարողն այդ Պայմանավորվող պետությունն է կամ նրա տեղական կառավարման մարմինը կամ տվյալ Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտը: Սակայն այն դեպքում, երբ տոկոսներ վճարող անձը, անկախ Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ լինելու կամ չլինելու հանգամանքից, Պայմանավորվող պետությունում ունի մշտական հաստատություն, որի կապակցությամբ առաջացել է պարտքը, որի տոկոսները վճարվում են, և այդպիսի տոկոսների վճարման ծախսերը կրում է այդպիսի մշտական հաստատությունը, ապա այդպիսի տոկոսները համարվում են առաջացած այն Պայմանավորվող պետությունում, որտեղ գտնվում է մշտական հաստատությունը:

7. Այն դեպքում, երբ վճարողի և փաստացի շահառու կամ նրանց երկուսի և որևէ այլ անձի միջև հատուկ հարաբերությունների պատճառով պարտապահանջին վերաբերող տոկոսների գումարը գերազանցում է այն գումարը, որը կհամաձայնեցվեր վճարողի և փաստացի շահառուի միջև նման հարաբերությունների բացակայության դեպքում, ապա սույն հոդվածի դրույթները կիրառվում են միայն վերջինը նշված գումարի նկատմամբ: Այդ դեպքում վճարումների ավելցուկային մասը մնում է հարկման ենթակա յուրաքանչյուր Պայմանավորվող պետության օրենսդրության համապատասխան՝ պատշաճ կերպով հաշվի առնելով սույն Համաձայնագրի այլ դրույթները:

ՀՈԴՎԱԾ 12 ՌՈՅԱԼԹԻՆԵՐ

1. Պայմանավորվող պետությունում առաջացող և մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտին վճարված ռոյալթիները կարող են հարկվել այդ մյուս Պայմանավորվող պետությունում:

2. Այնուամենայնիվ, այդպիսի ռոյալթիները կարող են հարկվել նաև այն Պայմանավորվող պետությունում, որտեղ առաջանում են՝ այդ Պայմանավորվող պետության օրենսդրության համապատասխան բայց եթե ռոյալթիների փաստացի սեփականատեր հանդիսացող ստացողը համարվում է մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ, ապա այդ ձևով գանձվող հարկը չպետք է գերազանցի ռոյալթիների համախառն գումարի 10 տոկոսը:

Պայմանավորվող պետությունների իրավասու մարմինները սույն սահմանափակման կիրառման եղանակը որոշում են փոխադարձ համաձայնությամբ:

3. «Ռոյալթիներ» եզրույթը սույն հոդվածում գործածվելիս նշանակում է՝ փոխհատուցման ձևով ստացած ցանկացած տեսակի վճարում գրական, արվեստի կամ գիտական աշխատանքների՝ ներառյալ ծրագրային ապահովման, կինոնկարների, ցանկացած արտոնագրի, առևտրային նշանի, ձևավորման կամ մոդելի, նախագծի, գաղտնի բանաձևի կամ գործընթացի ցանկացած հեղինակային իրավունքի օգտագործման կամ օգտագործման իրավունքի համար կամ արդյունաբերական, առևտրային կամ գիտական փորձին վերաբերող տեղեկության համար:

4. Սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթները չեն կիրառվում, եթե ռոյալթիների փաստացի սեփականատերը, լինելով Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող պետությունում, որտեղ առաջանում են ռոյալթիները՝ այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով, և իրավունքը կամ գույքը, որոնց կապակցությամբ վճարվում են ռոյալթիները, փաստացի կապված են այդպիսի մշտական հաստատության հետ: Այդ դեպքերում, հանգամանքներից կախված, կիրառվում են սույն Համաձայնագրի 7-րդ հոդվածի դրույթները:

5. Ռոյալթիները համարվում են առաջացած Պայմանավորվող պետությունում, եթե վճարողն ինքը՝ Պետությունն է, տեղական կառավարման մարմինը կամ այդ Պետության ռեզիդենտը: Սակայն երբ ռոյալթիներ վճարող անձը, անկախ Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ լինելու կամ չլինելու հանգամանքից, Պայմանավորվող պետությունում ունի մշտական հաստատություն, որի կապակցությամբ առաջացել է ռոյալթիներ վճարելու պարտավորությունը, և

այդպիսի ռոյալթիների վճարման ծախսերը կրում է այդպիսի մշտական հաստատությունը, ապա այդպիսի ռոյալթիները համարվում են առաջացած այն Պայմանավորվող պետությունում, որտեղ գտնվում է մշտական հաստատությունը:

6. Այն դեպքում, երբ վճարողի և փաստացի սեփականատիրոջ կամ նրանց երկուսի և որևէ այլ անձի միջև հատուկ հարաբերությունների պատճառով օգտագործման, իրավունքի կամ տեղեկության համար վճարվող ռոյալթիների գումարը գերազանցում է այն գումարը, որը կհամաձայնեցվեր վճարողի և փաստացի սեփականատիրոջ միջև նման հարաբերությունների բացակայության դեպքում, ապա սույն հոդվածի դրույթները կիրառվում են միայն վերջինը նշված գումարի նկատմամբ: Այդ դեպքում վճարումների ավելցուկային մասը մնում է հարկման ենթակա՝ յուրաքանչյուր Պայմանավորվող պետության օրենսդրության համապատասխան, հաշվի առնելով սույն Համաձայնագրի այլ դրույթները:

ՀՈԴՎԱԾ 13

ԳՈՒՅՔԻ ՕՏԱՐՈՒՄԻՑ ՍՏԱՑՎԱԾ ԵԿԱՄՈՒՏ

1. Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի եկամուտները, որոնք ստացվում են մյուս Պայմանավորվող պետությունում գտնվող՝ սույն Համաձայնագրի 6-րդ հոդվածում սահմանված անշարժ գույքի օտարումից, կարող են հարկվել այդ մյուս Պայմանավորվող պետությունում:

2. Պայմանավորվող պետության ձեռնարկությանը պատկանող՝ մյուս Պայմանավորվող պետությունում գտնվող մշտական հաստատության ձեռնարկատիրական գույքի մաս կազմող շարժական գույքի օտարումից ստացված եկամուտները, ներառյալ այդպիսի մշտական հաստատության (առանձին կամ ամբողջ ձեռնարկության հետ մեկտեղ) օտարումից ստացված եկամուտները, կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

3. Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության կողմից միջազգային փոխադրումներում շահագործվող նավերի, օդանավերի կամ ավտոմոբիլային և երկաթուղային փոխադրամիջոցների, կամ այդպիսի նավերի, օդանավերի կամ ավտոմոբիլային և երկաթուղային փոխադրամիջոցների շահագործմանը վերաբերող՝ շարժական գույքի օտարումից ստացված եկամուտը ենթակա է հարկման միայն այդ Պայմանավորվող պետությունում:

4. Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի կողմից ընկերության բաժնետոմսերի կամ կանոնադրական կապիտալի այլ բաժնետիրական իրավունքների օտարումից ստացած եկամուտը կարող է հարկվել մյուս Պայմանավորվող պետությունում, եթե այդպիսի ընկերության ակտիվների

առնվազն 50 տոկոսը կազմված են այդ մյուս Պայմանավորվող պետությունում գտնվող անշարժ գույքից:

5. Սույն հոդվածի 1-ին, 2-րդ, 3-րդ և 4-րդ կետերում չնշված ցանկացած գույքի օտարումից ստացված եկամուտը ենթակա է հարկման այն Պայմանավորվող պետությունում, որի ռեզիդենտ է հանդիսանում գույքն օտարող անձը:

ՀՈԴՎԱԾ 14

ՎԱՐՁՈՒ ԱՇԽԱՏԱՆՔԻՑ ՍՏԱՑՎԱԾ ԵԿԱՄՈՒՏ

1. Հաշվի առնելով 15-րդ, 17-րդ և 18-րդ հոդվածների դրույթները՝ Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի կողմից վարձու աշխատանքի դիմաց ստացված աշխատավարձը, վճարները և համանման այլ վարձատրությունները ենթակա են հարկման միայն այդ Պետությունում, եթե այդպիսի վարձու աշխատանքը չի իրականացվում մյուս Պայմանավորվող պետությունում: Եթե վարձու աշխատանքը իրականացվում է մյուս Պայմանավորվող պետությունում, ապա դրա հետ կապված վարձատրությունը կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Չնայած սույն հոդվածի 1-ին կետի դրույթներին՝ Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի կողմից մյուս Պայմանավորվող պետությունում իրականացվող վարձու աշխատանքի դիմաց ստացված վարձատրությունը ենթակա է հարկման միայն առաջինը նշված Պետությունում, եթե.

ա) ստացողը ցանկացած 12-ամսյա ժամանակահատվածում գտնվում է մյուս Պետությունում ընդհանուր առմամբ 183 օրը չգերազանցող ժամանակահատվածով կամ ժամանակահատվածներով, և

բ) վարձատրությունը վճարվում է մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ չհանդիսացող գործատուի կողմից կամ նրա անունից, և

գ) վարձատրություն չի կատարվում գործատուի՝ մյուս Պետությունում ունեցած մշտական հաստատության կողմից:

3. Չնայած սույն հոդվածի նախորդ դրույթներին՝ միջազգային փոխադրումներում շահագործվող նավի տախտակամածի վրա, օդանավում կամ ավտոմոբիլային և երկաթուղային փոխադրամիջոցներում իրականացվող վարձու աշխատանքի դիմաց Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի ստացած վարձատրությունը կարող է հարկվել այդ Պայմանավորվող պետությունում:

ՀՈԴՎԱԾ 15

ՏՆՕՐԵՆՆԵՐԻ ՀՈՆՈՐԱՐՆԵՐ

Որպես մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ ընկերության տնօրենների խորհրդի կամ ցանկացած այլ համանման մարմնի անդամ՝ Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի ստացած տնօրենների հոնորարները և այլ համանման վճարումները կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

ՀՈԴՎԱԾ 16

ԱՐՎԵՍՏԻ ԳՈՐԾԻՉՆԵՐ ԵՎ ՄԱՐՁԻԿՆԵՐ

1. Անկախ սույն Համաձայնագրի 14-րդ հոդվածի դրույթներից՝ Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի՝ մյուս Պայմանավորվող պետությունում որպես արվեստի գործիչ, ինչպիսին է թատրոնի, կինոյի, ռադիոյի կամ հեռուստատեսության արտիստը կամ երաժիշտը, կամ որպես մարզիկ իրականացրած անձնական գործունեությունից ստացած եկամուտը կարող է հարկվել այդ մյուս Պայմանավորվող պետությունում:

2. Այն դեպքում, երբ արվեստի գործիչ կամ մարզիկ, որպես այդպիսին, իրականացրած անձնական գործունեության հետ կապված եկամուտը հաշվեգրվում է ոչ թե անհատապես արվեստի գործիչին կամ մարզիկին, այլ մեկ ուրիշ անձի, ապա այդ եկամուտը, անկախ սույն Համաձայնագրի 7-րդ և 14-րդ հոդվածների դրույթներից, կարող է հարկվել այն Պայմանավորվող պետությունում, որտեղ իրականացվում է արվեստի գործիչ կամ մարզիկի գործունեությունը:

3. Սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթները չեն տարածվում այն եկամուտների վրա, որոնք ստացվում են Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի կողմից մյուս Պայմանավորվող պետությունում իրականացված գործունեությունից, եթե այդ մյուս Պայմանավորվող պետությունում կացությունն ամբողջությամբ կամ հիմնականում ֆինանսավորվում է մեկ կամ երկու Պայմանավորվող պետությունների պետական հիմնադրամներից կամ տեղական իշխանությունների կողմից կամ Պայմանավորվող պետությունների կառավարությունների միջև մշակութային համաձայնագրի շրջանակներում:

ՀՈԴՎԱԾ 17

ԿԵՆՍԱԹՈՇԱԿՆԵՐ ԵՎ ԱՆՈՒԻՏԵՏՆԵՐ

1. Հաշվի առնելով սույն Համաձայնագրի 18-րդ հոդվածի 2-րդ կետի դրույթները՝ Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտին նախկինում կատարած վարձու աշխատանքի համար վճարված կենսաթոշակները և համանման այլ վարձատրությունները, ինչպես նաև անուիտետները ենթակա են հարկման միայն այդ Պետությունում:

2. «Անուիտետ» եզրույթը նշանակում է՝ սահմանված գումար, որը ենթակա է պարբերաբար վճարման սահմանված ժամկետներում ամբողջ կյանքի ընթացքում կամ որոշակի կամ սահմանված ժամանակահատվածում՝ դրամով կամ դրամական արտահայտությամբ համարժեք և պարտավորությանը համապատասխան ամբողջական փոխհատուցում:

ՀՈԴՎԱԾ 18

ՊԵՏԱԿԱՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

1. ա) Պայմանավորվող պետության կամ նրա տեղական կառավարման մարմնի կողմից այդ Պայմանավորվող պետությանը կամ տեղական ինքնակառավարման մարմնին մատուցած ծառայությունների դիմաց ֆիզիկական անձին վճարված՝ կենսաթոշակից տարբերվող աշխատավարձը և համանման այլ վարձատրությունները ենթակա են հարկման միայն այդ Պետությունում:

բ) Սակայն այդպիսի վարձատրությունը ենթակա է հարկման միայն մյուս Պայմանավորվող պետությունում, եթե ծառայությունները մատուցվում են այդ մյուս Պետությունում, և ֆիզիկական անձը համարվում է այդ Պետության ռեզիդենտ, որը՝

- այդ Պետության քաղաքացի է, կամ

- չի դարձել այդ Պետության ռեզիդենտ միայն ծառայություններ մատուցելու նպատակով:

2. ա) Պայմանավորվող պետության կամ նրա տեղական կառավարման մարմնի կողմից կամ նրանց ստեղծած հիմնադրամների կողմից այդ Պետությանը կամ տեղական ինքնակառավարման մարմնին մատուցված ծառայությունների դիմաց ֆիզիկական անձին վճարված ցանկացած կենսաթոշակ ենթակա է հարկման միայն այդ Պետությունում:

բ) Սակայն այդպիսի կենսաթոշակը ենթակա է հարկման միայն մյուս Պայմանավորվող պետությունում, եթե ֆիզիկական անձը հանդիսանում է այդ Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտն ու քաղաքացին:

3. Սույն Համաձայնագրի 14-րդ, 15-րդ, 16-րդ և 17-րդ հոդվածների դրույթները կիրառվում են Պայմանավորվող կողմի պետության կամ նրա տեղական ինքնակառավարման մարմնի կողմից իրականացվող ձեռնարկատիրական գործունեության հետ կապված ծառայությունների դիմաց վճարվող աշխատավարձի և համանման այլ վարձատրությունների, ինչպես նաև կենսաթոշակների նկատմամբ:

ՀՈԴՎԱԾ 19 ՌԻՍԱՆՈՂՆԵՐ

Ուսանողը կամ ստաժորը, որը հանդիսանում է կամ անմիջապես մինչև Պայմանավորվող պետություն ժամանելը հանդիսացել է մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ, և որը գտնվում է առաջինը նշված Պայմանավորվող պետությունում բացառապես իր ուսման կամ մասնագիտացման նպատակով, չի հարկվում այդ Պայմանավորվող պետությունում իր ապրելու, կրթության կամ մասնագիտանալու համար ստացած վճարումներից՝ պայմանով, որ այդպիսի վճարումներն առաջանում են այդ Պայմանավորվող կողմի պետությունից դուրս գտնվող աղբյուրներից:

ՀՈԴՎԱԾ 20 ԱՅԼ ԵԿԱՄՈՒՏ

1. Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի՝ սույն Համաձայնագրի նախորդ հոդվածներում չնշված եկամտի տեսակները, անկախ դրանց առաջացման վայրից, ենթակա են հարկման միայն այդ Պայմանավորվող պետությունում:

2. Սույն հոդվածի 1-ին կետի դրույթները չեն կիրառվում սույն Համաձայնագրի 6-րդ հոդվածի 2-րդ կետում սահմանված անշարժ գույքից ստացվող եկամտից տարբերվող այլ եկամուտների նկատմամբ, եթե այդպիսի եկամուտ ստացողը, լինելով Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ, առևտրային գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող պետությունում՝ այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով, և իրավունքը կամ գույքը, որոնց կապակցությամբ ստացվում է եկամուտը, իրապես կապված է այդպիսի մշտական հաստատության հետ: Այդ դեպքում կիրառվում են սույն Համաձայնագրի 7-րդ հոդվածի դրույթները՝ կախված հանգամանքներից:

3. Անկախ սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթներից՝ Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի՝ սույն Համաձայնագրի նախորդ հոդվածներում չնշված և մյուս Պայմանավորվող պետությունում առաջացած եկամտի տեսակները նույնպես կարող են հարկվել այդ մյուս Պայմանավորվող պետությունում:

ՀՈԴՎԱԾ 21

ԿՐԿՆԱԿԻ ՀԱՐԿՄԱՆ ԲԱՑԱՌՈՒՄ

1. Այն դեպքում, երբ մի Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտը եկամուտ է ստանում, որը, սույն Համաձայնագրի դրույթներին համապատասխան, կարող են հարկվել մյուս Պայմանավորվող պետությունում, ապա առաջինը նշված Պետությունը թույլ է տալիս այդ ռեզիդենտի եկամտից գանձվող հարկից հանել մյուս Պետությունում եկամտից վճարված հարկի գումարին համարժեք գումար:

Այդպիսի նվազեցումները ամեն դեպքում չպետք է գերազանցեն մինչև նվազեցման տրամադրումը հաշվարկված եկամտահարկի այն մասը, որը կարող է հարկվել այդ մյուս Պայմանավորվող պետությունում՝ կախված հանգամանքներից:

2. Սույն Համաձայնագրի ցանկացած դրույթին համապատասխան՝ մի Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի ստացած եկամուտն այդ Պետությունում ազատված է հարկումից, ապա այդ Պետությունը, այնուամենայնիվ, այդպիսի ռեզիդենտի եկամտից գանձվող հարկի գումարը հաշվարկելիս կարող է հաշվի առնել հարկումից ազատված եկամուտը:

ՀՈԴՎԱԾ 22

ԱՆԽՏՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. Պայմանավորվող պետության ազգային անձինք մյուս Պայմանավորվող պետությունում չպետք է ենթարկվեն այլ կամ ավելի ծանր որևէ հարկման կամ դրա հետ կապված որևէ պարտավորության, քան այն հարկումն ու դրա հետ կապված պարտավորություններն են, որոնց նույն հանգամանքների դեպքում ենթարկվում են կամ կարող են ենթարկվել այդ մյուս Պայմանավորվող պետության ազգային անձինք՝ մասնավորապես կապված ռեզիդենտության հետ: Չնայած 1-ին հոդվածի դրույթներին՝ սույն դրույթը կիրառվում է նաև Պայմանավորվող պետություններից մեկի կամ երկուսի ռեզիդենտ չհանդիսացող անձանց նկատմամբ:

2. Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ համարվող՝ քաղաքացիություն չունեցող անձինք, որոնք Պայմանավորվող պետություններից և ոչ մեկում չպետք է ենթարկվեն այլ կամ ավելի ծանր հարկման կամ դրա հետ կապված

պարտավորության կատարման, քան այն հարկումը և դրա հետ կապված պարտավորության կատարումն է, որոնց ենթակա են այդ Պայմանավորվող պետությունների ազգային անձինք նույն պայմանների դեպքում:

3. Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության՝ մյուս Պայմանավորվող պետությունում ունեցած մշտական հաստատության հարկումը չպետք է պակաս բարենպաստ լինի այդ մյուս Պայմանավորվող պետությունում, քան այդ մյուս Պայմանավորվող պետության համանման գործունեություն իրականացնող ձեռնարկության հարկումն է: Սույն դրույթը չպետք է մեկնաբանվի որպես Պայմանավորվող պետությանը պարտավորեցնող, որ նա մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտներին քաղաքացիական կարգավիճակի կամ ընտանեկան հանգամանքների հիման վրա հարկման նպատակներով տրամադրել այնպիսի անձնական արտոնություններ, նվազեցումներ և զեղչեր տրամադրի, ինչպիսիք Պայմանավորվող պետությունը շնորհում է իր սեփական ռեզիդենտներին:

4. Բացառությամբ այն դեպքերի, երբ կիրառվում են սույն Համաձայնագրի 9-րդ հոդվածի 1-ին, 11-րդ հոդվածի 7-րդ կամ 12-րդ հոդվածի 6-րդ կետերի դրույթները, տոկոսները, ռոյալթին և Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության կատարած այլ վճարումները մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտին այդպիսի ձեռնարկության հարկվող շահույթի որոշման նպատակով ենթակա են նվազեցման նույն պայմաններով, ինչպես կնվազեցվեին, եթե դրանք վճարվեին առաջինը նշված Պետության ռեզիդենտին:

ՀՈԴՎԱԾ 23

ՓՈԽՀԱՄԱՁԱՅՆԵՑՄԱՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳ

1. Այն դեպքում, երբ անձը գտնում է, որ Պայմանավորվող պետություններից մեկի կամ երկուսի գործողությունները հանգեցնում են կամ կհանգեցնեն իր՝ սույն Համաձայնագրի դրույթներին չհամապատասխանող հարկման, նա կարող է, այդ Պայմանավորվող պետությունների ազգային օրենսդրությամբ նախատեսված պաշտպանության միջոցներից անկախ, ներկայացնել իր գործն այն Պայմանավորվող պետության իրավասու մարմնին՝ ուսումնասիրության համար, որի ռեզիդենտն է հանդիսանում, կամ, եթե իր գործը վերաբերում է սույն Համաձայնագրի 22-րդ հոդվածի 1-ին կետին, այն Պայմանավորվող պետության իրավասու մարմնին, որի ազգային անձն է: Դիմումը պետք է ներկայացվի սույն Համաձայնագրի դրույթներին չհամապատասխանող հարկման հանգեցնող գործողության մասին առաջին ծանուցման պահից երեք տարվա ընթացքում:

2. Եթե իրավասու մարմինը դիմումը կհամարի հիմնավորված, և եթե նա չի կարողանա հանգել գոհացուցիչ որոշման, կձգտի հարցը լուծել մյուս

Պայմանավորվող պետության իրավասու մարմնի հետ փոխադարձ համաձայնությամբ՝ նպատակ ունենալով բացառելու սույն Համաձայնագրին ոչ համապատասխան հարկումը: Ձեռք բերված ցանկացած համաձայնություն պետք է կատարվի՝ անկախ Պայմանավորվող պետությունների ներքին օրենսդրության մեջ առկա ցանկացած ժամանակային սահմանափակումից:

3. Պայմանավորվող պետությունների իրավասու մարմինները կձգտեն փոխադարձ համաձայնությամբ լուծել բոլոր դժվարություններն ու հակասությունները, որոնք կարող են առաջանալ սույն Համաձայնագրի մեկնաբանման կամ կիրառման ժամանակ:

4. Պայմանավորվող պետությունների իրավասու մարմինները, կարող են անմիջական կապ հաստատել իրենցից կամ իրենց ներկայացուցիչներից կազմված համատեղ հանձնաժողովի միջոցով միմյանց հետ նախորդ կետերի ընթերցման մեջ համաձայնության հասնելու նպատակով:

ՀՈԴՎԱԾ 24

ՏԵՂԵԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՓՈԽԱՆԱԿՈՒՄ

1. Պայմանավորվող պետությունների իրավասու մարմինները սույն Համաձայնագրի դրույթների կամ Պայմանավորվող պետությունների ներքին օրենսդրության կիրառման համար փոխանակում են հարկերին վերաբերող տեղեկություններ այն չափով, որը չի հակասում սույն Համաձայնագրի դրույթներին: Տեղեկությունների փոխանակումը չի սահմանափակվում սույն Համաձայնագրի 1-ին և 2-րդ հոդվածներով:

2. Պայմանավորվող պետության կողմից սույն հոդվածի 1-ին կետի դրույթի համաձայն ստացված ցանկացած տեղեկություն համարվում է գաղտնի, ինչպես այդ պետության ներքին օրենսդրության համապատասխան ստացված տեղեկությունը, և հաղորդվում է միայն այն անձանց կամ մարմիններին (ներառյալ դատարանները և վարչական մարմինները), որոնք առնչվում են սույն հոդվածի 1-ին կետում նշված հարկերի գնահատմանը կամ գանձմանը, հարկադիր բռնագանձմանը կամ դատական հետապնդմանը, բողոքարկումների քննմանը: Այդ անձինք կամ մարմինները տեղեկությունն օգտագործում են միայն այդ նպատակների համար: Նրանք կարող են հրապարակել տեղեկությունը բաց դատական նիստի ընթացքում կամ դատական որոշումների ժամանակ:

3. Սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթները ոչ մի դեպքում չեն կարող մեկնաբանվել որպես Պայմանավորվող պետությանը պարտավորեցնող.

ա) իրականացնել իր կամ մյուս Պայմանավորվող պետության օրենսդրությանը և վարչական գործունեությանը հակասող վարչական միջոցառումներ.

բ) տրամադրել տեղեկություններ, որոնք հասանելի չեն իր կամ մյուս Պայմանավորվող պետության օրենսդրությամբ կամ սովորական վարչական գործավարության ընթացքում.

գ) ներկայացնել տեղեկություններ, որոնք կբացահայտեն որևէ արտադրական, ձեռնարկատիրական, արդյունաբերական, առևտրային կամ մասնագիտական գաղտնիք կամ առևտրական գործընթաց, կամ՝ տեղեկություններ, որոնց բացահայտումը կհակասի պետական քաղաքականությանը (հասարակական կարգին):

4. Եթե Պայմանավորվող պետությունը տեղեկություններ է պահանջում սույն հոդվածի համաձայն, մյուս Պայմանավորվող պետությունը պետք է օգտագործի տեղեկությունների ձեռք բերման իր տրամադրության տակ եղած միջոցները՝ ստանալու համար պահանջված տեղեկությունները նույնիսկ այն դեպքում, եթե այդ մյուս Պայմանավորվող պետությունն իր հարկային նպատակների համար չունի այդպիսի տեղեկությունների անհրաժեշտություն: Նախորդ նախադասության մեջ նշված պարտավորությունը սույն հոդվածի 3-րդ կետով ենթարկվում է սահմանափակման, բայց այդպիսի սահմանափակումները ոչ մի դեպքում չպետք է մեկնաբանվեն որպես Պայմանավորվող պետությանը թույլտվություն՝ մերժել տեղեկությունների տրամադրումը միայն այն պատճառով, որ ինքը չունի այդպիսի տեղեկությունների նկատմամբ հետաքրքրություն:

5. Սույն հոդվածի 3-րդ կետի դրույթները ոչ մի դեպքում չպետք է մեկնաբանվեն որպես Պայմանավորվող պետությանը թույլտվություն՝ մերժել տեղեկությունների տրամադրումը միայն այն պատճառով, որ տեղեկություններին տիրապետում է բանկ, այլ ֆինանսական հաստատություն, նշանակված անձ կամ գործակալությունում աշխատող կամ վստահված անձ, կամ՝ որ այն վերաբերում է անձի սեփական շահերին:

ՀՈԴՎԱԾ 25

ԴԻՎԱՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՑՉՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԵՎ ՀՅՈՒՊԱՏՈՍԱԿԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿՆԵՐԻ ԱՆԴԱՄՆԵՐ

Սույն Համաձայնագրի ոչ մի դրույթ չի սահմանափակում դիվանագիտական ներկայացուցչությունների և հյուպատոսական հաստատությունների անդամներին միջազգային իրավունքի ընդհանուր կանոնների կամ հատուկ համաձայնագրերի դրույթների շրջանակներում տրամադրված հարկային արտոնությունները:

ՀՈԴՎԱԾ 26

ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԵՎ ԼՐԱՑՈՒՄՆԵՐ

Պայմանավորվող պետությունների փոխադարձ համաձայնությամբ սույն Համաձայնագրում կարող են արձանագրություններով կատարվել փոփոխություններ և լրացումներ, որոնք կդառնան սույն Համաձայնագրի անբաժանելի մասը և ուժի մեջ կմտնեն սույն Համաձայնագրի 27-րդ հոդվածին համապատասխան:

ՀՈԴՎԱԾ 27

ՈՒԺԻ ՄԵՋ ՄՏՆԵԼԸ

1. Սույն Համաձայնագիրն ուժի մեջ է մտնում Պայմանավորվող պետությունների կողմից սույն Համաձայնագրի ուժի մեջ մտնելու համար ներպետական ընթացակարգերի ավարտի մասին վերջին գրավոր ծանուցման ստացման օրվանից:

2. Սույն Համաձայնագրի դրույթները գործում են՝

ա) վճարման աղբյուրից գանձվող հարկերի առնչությամբ, որոնք վճարվել կամ հաշվարկվել են օրացուցային տարվա հունվարի 1-ին կամ հունվարի 1-ից հետո՝ Համաձայնագրի ուժի մեջ մտնելու տարվան հաջորդող տարվանից.

բ) այլ հարկերի առնչությամբ՝ Համաձայնագրի ուժի մեջ մտնելու տարվան հաջորդող տարվա հունվարի 1-ին կամ հունվարի 1-ից հետո սկսվող օրացուցային տարվա համար:

ՀՈԴՎԱԾ 28

ԳՈՐԾՈՂՈՒԹՅԱՆ ԴԱԴԱՐԵՑՈՒՄԸ

1. Սույն Համաձայնագիրն ուժի մեջ կմնա մինչև Պայմանավորվող պետություններից մեկի կողմից դրա գործողության դադարեցումը:

2. Պայմանավորվող պետություններից յուրաքանչյուրը կարող է դադարեցնել սույն Համաձայնագրի գործողությունը՝ դիվանագիտական ուղիներով դադարեցման մասին ծանուցում ներկայացնելով սույն Համաձայնագրի ուժի մեջ մտնելու օրվանից հինգ տարի հետո սկսվող ցանկացած օրացուցային տարվա ավարտից առնվազն վեց ամիս առաջ:

Այդ դեպքում Համաձայնագիրը դադարեցնում է իր գործողությունը՝

ա) վճարման աղբյուրից գանձվող հարկերի առնչությամբ, որոնք վճարվել կամ հաշվարկվել են օրացուցային տարվա հունվարի 1-ին կամ հունվարի 1-ից հետո՝ դադարեցման մասին ծանուցագիրը հանձնելու տարվան հաջորդող օրացուցային տարվա հունվարի 1-ից, և

բ) այլ հարկերի առնչությամբ՝ ծանուցագիրը հանձնելու տարվան հաջորդող օրացուցային առաջին տարվա հունվարի առաջին օրը կամ դրանից հետո:

Ի ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆ ՈՐԻ՝ ներքոստորագրյալները, պատշաճ կերպով լիազորված լինելով, ստորագրեցին սույն Համաձայնագիրը:

Կատարված է Զույգունե - Պրթու քաղաքում, 2019 թվականի օգոստոսի 9-ին, երկու բնօրինակով, յուրաքանչյուրը՝ հայերեն, ղրղզերեն և ռուսերեն. ընդ որում՝ բոլոր տեքստերը հավասարազոր են: Սույն Համաձայնագրի դրույթների մեկնաբանման և կիրառման ժամանակ առաջացած տարաձայնությունների դեպքում նախապատվությունը կտրվի ռուսերեն տեքստին:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԱՆՈՒՆԻՑ՝

ՂՐՂԶՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԱՆՈՒՆԻՑ՝

СОГЛАШЕНИЕ

между Правительством Республики Армения и Правительством Кыргызской Республики об избежании двойного налогообложения и предотвращении уклонения от уплаты налогов на доход

Правительство Республики Армения и Правительство Кыргызской Республики, желая заключить Соглашение об избежании двойного налогообложения и предотвращении уклонения от уплаты налогов на доход и подтверждая свое стремление развивать и укреплять экономическое, научное, техническое и культурное сотрудничество, согласились о нижеследующем:

Статья 1

Лица, к которым применяется Соглашение

1. Настоящее Соглашение применяется к лицам, которые являются резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.
2. Для целей настоящего Соглашения, доход компании, партнерства или другого лица Договаривающегося Государства, являющегося полностью или частично прозрачным в соответствии с налоговым законодательством каждого из Договаривающихся Государств, должен рассматриваться как доход резидента Договаривающегося Государства, но только в той мере, в которой доход рассматривается для целей налогообложения в этом Государстве как доход резидента этого Государства.

Статья 2

Налоги, на которые распространяется Соглашение

1. Настоящее Соглашение применяется к налогам на доход, взимаемым от имени Договаривающегося Государства или местных органов власти, в соответствии

с действующим законодательством Договаривающихся Государств независимо от способа их взимания.

2. Налогами на доход считаются все налоги, взимаемые с общей суммы дохода или с отдельных элементов дохода, включая налоги с доходов от отчуждения движимого или недвижимого имущества, налоги, взимаемые с общей суммы заработной платы, выплачиваемой предприятиями, а также налоги, взимаемые с доходов от прироста капитала.

3. Существующими налогами, на которые распространяется настоящее Соглашение, в частности, являются:

а) в Кыргызской Республике:

- налог на прибыль и доходы с юридических лиц;
- подоходный налог с физических лиц.

б) в Республике Армения:

- налог на прибыль;
- подоходный налог;

4. Настоящее Соглашение также применяется к любым идентичным и по существу аналогичным налогам, которые будут взиматься после даты подписания настоящего Соглашения в дополнение или вместо существующих налогов. Компетентные органы Договаривающихся Государств уведомят друг друга о любых существенных изменениях, внесенных в их соответствующие налоговые законодательства.

Статья 3

Общие определения

1. В целях настоящего Соглашения:

а) термины "Договаривающееся Государство" и "другое Договаривающееся Государство" означают, в зависимости от контекста, Армению или Кыргызстан;

б) термин "Армения" означает Республику Армения и при использовании в географическом смысле означает территорию включая землю, воды, недра и воздушное пространство, в отношении которых Республика Армения осуществляет

суверенные права и свою юрисдикцию в соответствии с внутренним законодательством и нормами международного права;

в) термин "Кыргызстан" означает Кыргызскую Республику. При использовании в географическом смысле термин "Кыргызстан" означает территорию, на которой Кыргызская Республика осуществляет суверенные права и юрисдикцию в соответствии с международным

правом и на которой действует налоговое законодательство Кыргызской Республики;

г) термины "предприятие Договаривающегося Государства" и "предприятие другого Договаривающегося Государства" означают соответственно предприятие, управляемое резидентом Договаривающегося Государства и предприятие, управляемое резидентом другого Договаривающегося Государства;

д) термин "лицо" включает физическое лицо, компанию или любое другое объединение лиц;

е) термин "компания" означает любое корпоративное образование, или любое другое объединение, которое для целей налогообложения рассматривается как корпоративное образование;

ж) термин "международная перевозка" означает любую перевозку морским или воздушным судном, автомобильным или железнодорожным транспортным средством эксплуатируемого предприятием Договаривающегося Государства, кроме случаев, когда морское или воздушное судно, автомобильное или железнодорожное транспортное средство эксплуатируется исключительно между пунктами, расположенными в другом Договаривающемся Государстве;

з) термин "компетентный орган" означает:

- в Армении - Министерство финансов Республики Армения и Комитет Государственных доходов Республики Армения или их уполномоченного представителя;

- в Кыргызстане - Министерство экономики Кыргызской Республики, Государственная налоговая служба при Правительстве Кыргызской Республики или

их уполномоченных представителей.

и) термин "национальное лицо" означает:

- любое физическое лицо, имеющее гражданство Договаривающегося Государства;
- любое юридическое лицо, товарищество или ассоциацию, получивших свой статус в соответствии с действующим законодательством Договаривающегося Государства.

к) термин "предпринимательская деятельность" включает оказание профессиональных услуг и осуществление другой предпринимательской деятельности независимого характера;

л) термин "профессиональные услуги" включает, в частности, независимую научную, литературную, художественную, образовательную или преподавательскую деятельность, так же как и независимую деятельность врачей, юристов, инженеров, архитекторов, стоматологов, бухгалтеров, аудиторов;

м) термин "место фактического руководства" означает место, в котором осуществляется фактическое управление и контроль над компанией и (или) в котором принимаются решения на высшем уровне по важным вопросам, существенным для управления компанией.

2. При применении настоящего Соглашения в любой момент Договаривающимся Государством, любой, не определенный в нем термин, будет, если из контекста не вытекает иное, иметь то значение, которое он имеет в данный момент по законодательству этого Государства, в отношении налогов, на которые распространяется настоящее Соглашение; любое значение, которое определено в соответствующем налоговом законодательстве этого Государства, преобладает над значением, определенном другим законодательством этого Государства.

Статья 4

Резидент

1. Для целей настоящего Соглашения термин "резидент Договаривающегося

Государства" означает лицо, которое по законодательству этого Государства подлежит в нем налогообложению на основании места жительства, постоянного места пребывания, места управления, места создания и регистрации или по другим критериям аналогичного характера, а также включает это Государство или местные органы власти. Этот термин, однако, не включает лицо, которое подлежит налогообложению в этом Государстве, только в отношении доходов из источников в этом Государстве.

2. В случае, когда в соответствии с положениями пункта 1 настоящей статьи физическое лицо является резидентом обоих Договаривающихся Государств, его статус определяется следующим образом:

а) оно считается резидентом того Государства, в котором оно располагает постоянным жилищем; если оно располагает постоянным жилищем в обоих Государствах, оно считается резидентом того Государства, в котором оно имеет более тесные личные и экономические связи (центр жизненных интересов);

б) если Государство, в котором оно имеет центр жизненных интересов, не может быть определено, или если оно не располагает постоянным жилищем ни в одном из Государств, оно считается резидентом того Государства, где оно обычно проживает;

в) если оно проживает в обоих Государствах, или не проживает ни в одном из них, оно считается резидентом Государства, гражданином которого оно является;

г) если оно является гражданином обоих Государств, или ни одного из них, то компетентные органы Договаривающихся Государств решают этот вопрос по взаимному согласию.

3. Если в соответствии с положениями пункта 1 настоящей статьи лицо, не являющееся физическим лицом, признается резидентом в каждом из Договаривающихся Государств, то оно считается резидентом только того Договаривающегося Государства, в котором расположено место его фактического руководства.

Статья 5

Постоянное учреждение

1. Для целей настоящего Соглашения термин "постоянное учреждение" означает постоянное место деятельности, через которое полностью или частично осуществляется предпринимательская деятельность предприятия.

2. Термин "постоянное учреждение" главным образом включает:

- а) место управления;
- б) филиал (отделение);
- в) офис (контору);
- г) фабрику;
- д) мастерскую;
- е) шахту, нефтяную или газовую скважину, карьер или любое другое место разведки, разработки или добычи природных ресурсов; и
- ж) сельскохозяйственные или лесные угодья.

3. Термин "постоянное учреждение" также включает:

а) строительную площадку, строительный, монтажный или сборочный объект, или связанную с ними надзорную деятельность, но только в том случае, когда такая площадка, объект или деятельность функционируют более чем 6 месяцев; и

б) оказание услуг, включая консультационные услуги, предприятиям через служащих или другой персонал, нанятых предприятием для таких целей, но только когда продолжительность деятельности такого характера составляет (для такого или связанного с ним проекта) на территории Договаривающегося Государства в течение периода или периодов, в совокупности более чем 6 месяцев в течение любого 12 – тимесячного периода.

4. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, термин "постоянное учреждение" не включает:

- а) использование сооружений исключительно для целей хранения или демонстрации товаров или изделий, принадлежащих предприятию;
- б) содержание запасов товаров или изделий, принадлежащих предприятию,

исключительно для целей хранения или демонстрации;

в) содержание запасов товаров или изделий, принадлежащих предприятию, исключительно для целей переработки другим предприятием;

г) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей закупки товаров или изделий, или для сбора информации для предприятия;

д) содержание постоянного места деятельности исключительно в целях осуществления для предприятия любой другой деятельности подготовительного или вспомогательного характера.

5. Несмотря на положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи, если лицо - иное, чем агент с независимым статусом, к которому применяется пункт 6 настоящей статьи, - осуществляет свою деятельность в Договариваемом Государстве от имени предприятия другого Договариваемого Государства, то это предприятие рассматривается как имеющее постоянное учреждение в первом упомянутом Государстве в отношении любой деятельности, которую это лицо осуществляет для предприятия, за исключением, если только деятельность этого лица ограничивается упомянутой в пункте 4 настоящей статьи, которая, если и осуществляется через постоянное место деятельности, не превращает это постоянное место деятельности в постоянное учреждение согласно положениям настоящего пункта.

6. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, страховое предприятие Договариваемого Государства, за исключением перестрахования, считается имеющим постоянное учреждение в другом Договариваемом Государстве, если оно собирает страховые премии на территории этого Государства или осуществляет страхование рисков через лицо, не являющееся агентом с независимым статусом, к которому применяется пункт 7 настоящей статьи.

7. Предприятие не считается имеющим постоянное учреждение в Договариваемом Государстве только потому, что осуществляет предпринимательскую деятельность в этом Государстве через брокера, комиссионного агента, либо другого агента с независимым статусом, при условии, что эти лица действуют в рамках своей обычной деятельности.

8. Тот факт, что компания, которая является резидентом Договаривающегося Государства, контролирует или контролируется компанией, которая является резидентом другого Договаривающегося Государства или осуществляет предпринимательскую деятельность в этом другом Государстве (либо через постоянное учреждение, либо иным образом), сам по себе не превращает одну из этих компаний в постоянное учреждение другой.

Статья 6

Доход от недвижимого имущества

1. Доход, получаемый резидентом Договаривающегося Государства от недвижимого имущества (включая доход от сельского и лесного хозяйства) и находящегося в другом Договаривающемся Государстве, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Термин "недвижимое имущество" имеет то значение, которое он имеет по законодательству Договаривающегося Государства, в котором находится данное имущество.

Доход от недвижимого имущества, подлежащий налогообложению согласно настоящей статье, в любом случае включает доход от прямого использования, сдачи внаем или использования в любой другой форме имущества, вспомогательного по отношению к недвижимому имуществу, скота и оборудования, используемых в сельском и лесном хозяйстве, прав, к которым применяются положения общего права в отношении земельной собственности, узуфрукта недвижимого имущества и прав на переменные и фиксированные платежи в качестве компенсации за разработку или прав на разработку минеральных запасов, источников и других природных ресурсов. Морские и воздушные суда, автомобильные и железнодорожные транспортные средства не рассматриваются в качестве недвижимого имущества.

3. Положения пункта 1 настоящей статьи применяются к доходу, полученному от прямого использования, сдачи в аренду или использования недвижимого имущества в какой-либо другой форме.

4. Положения пунктов 1 и 3 настоящей статьи применяются также к доходу от недвижимого имущества предприятия и к доходу от недвижимого имущества, используемого для оказания независимых личных услуг.

Статья 7

Прибыль от предпринимательской деятельности

1. Прибыль предприятия Договаривающегося Государства облагается налогом только в этом Государстве, если только такое предприятие не осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через расположенное там постоянное учреждение. Если предприятие осуществляет предпринимательскую деятельность вышеуказанным образом, то прибыль этого предприятия может облагаться налогом в другом Государстве, но только в той части, которая относится к этому постоянному учреждению.

2. С учетом положений пункта 3 настоящей статьи, если предприятие Договаривающегося Государства осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через расположенное там постоянное учреждение, то в каждом Договаривающемся Государстве к этому постоянному учреждению относится прибыль, которую оно могло бы получить, если бы оно было самостоятельным и отдельным предприятием, занятым такой же или аналогичной деятельностью при таких же или аналогичных условиях, и действовало в полной независимости от предприятия, постоянным учреждением которого оно является.

3. При определении прибыли постоянного учреждения допускается вычет расходов, понесенных для целей постоянного учреждения, включая управленческие и общие административные расходы, независимо от того, понесены ли эти расходы в Государстве, где находится постоянное учреждение, или за его пределами. Однако, такой вычет не допускается в отношении сумм (иных, чем возмещение фактических расходов, выплачиваемых постоянным учреждением головному офису предприятия или любому из других его офисов в качестве роялти, вознаграждений или других аналогичных платежей за пользование патентами или другими правами, или в

качестве выплаты комиссионных за предоставленные услуги, или управление, или, за исключением банковских учреждений, в качестве выплаты процентов на сумму, предоставленную в качестве займа постоянному учреждению.

4. Если Договаривающимся Государством определение прибыли, относящейся к постоянному учреждению на основе пропорционального распределения общей суммы прибыли предприятия по его различным подразделениям, является обычной практикой, ничто в пункте 2 настоящей статьи не запрещает Договаривающемуся Государству определять налогооблагаемую прибыль посредством такого распределения, как это обычно принято; выбранный метод распределения должен давать результаты, соответствующие принципам, содержащимся в настоящей статье.

5. Если информация, которой располагает компетентный орган одного из Договаривающихся Государств, или информация, которая может быть им легко получена в соответствии с пунктами 3 и 4 настоящей статьи, не является достаточной для определения прибыли постоянного учреждения, прибыль может быть рассчитана в соответствии с налоговым законодательством этого Государства.

6. Никакая прибыль не зачисляется постоянному учреждению по причине просто закупок товаров или изделий, совершаемых данным постоянным учреждением для предприятия.

7. Для целей предыдущих пунктов настоящей статьи прибыль, относящаяся к постоянному учреждению, определяется ежегодно одним и тем же методом, если не имеется веских и достаточных оснований для его изменения.

8. Если прибыль включает элементы дохода или доход, которые отдельно рассматриваются в других статьях настоящего Соглашения, то положения этих статей не затрагиваются положениями настоящей статьи.

Статья 8

Международные перевозки

1. Прибыль, получаемая предприятием Договаривающегося Государства от эксплуатации морских или воздушных судов, автомобильных или железнодорожных

транспортных средств в международной перевозке, облагается налогом только в этом Государстве.

2. Положения пункта 1 настоящей статьи также распространяются на прибыль от участия в пуле, в совместном предприятии, либо в международной организации по эксплуатации морских или воздушных судов, автомобильных или железнодорожных транспортных средств.

Статья 9

Ассоциированные предприятия

1. Если:

а) предприятие Договаривающегося Государства участвует прямо или косвенно в управлении, контроле или капитале предприятия другого Договаривающегося Государства, или

б) одни и те же лица участвуют прямо или косвенно в управлении, контроле или капитале предприятия Договаривающегося Государства, а также предприятия другого Договаривающегося Государства,

и в каждом случае между двумя предприятиями в их коммерческих и финансовых взаимоотношениях создаются или устанавливаются условия, отличающиеся от тех, которые были между двумя независимыми предприятиями, то любая прибыль, которая могла быть начислена одному из них, но из-за наличия этих условий не была ему начислена, может быть включена в прибыль этого предприятия и, соответственно, обложена налогом.

2. Если Договаривающееся Государство включает в прибыль предприятия этого Государства, и соответственно облагает налогом прибыль, по которой предприятие другого Договаривающегося Государства облагается налогом в этом другом Государстве, и прибыль, включенная таким образом, является прибылью, которая была бы начислена предприятию первого упомянутого Государства, если бы условия, созданные между двумя предприятиями были бы такими, которые существуют между независимыми предприятиями, тогда это другое Государство

сделает соответствующие корректировки к сумме налога, взимаемого с этой прибыли, если оно сочтет такие корректировки обоснованными. При определении такой корректировки должны быть рассмотрены другие положения настоящего Соглашения, а компетентные органы Договаривающихся Государств будут при необходимости консультироваться друг с другом.

Статья 10

Дивиденды

1. Дивиденды, выплачиваемые компанией-резидентом Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако, такие дивиденды могут также облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды, и в соответствии с законодательством этого Государства, но если фактический владелец дивидендов является резидентом другого Договаривающегося Государства, то взимаемый таким образом налог не должен превышать 10 процентов от общей суммы дивидендов.

Компетентные органы Договаривающихся Государств по взаимному согласованию установят способ применения такого ограничения.

Этот пункт не затрагивает налогообложения компании в отношении прибыли, из которой выплачиваются дивиденды.

3. Термин "дивиденды" при использовании в настоящей статье означает доход от любых акций или других прав, которые не являются долговыми обязательствами, дающими право на участие в прибыли, а также доход от других корпоративных прав, который подвергается такому же налогообложению, как доходы от акций, в соответствии с налоговым законодательством того Государства, резидентом которого является компания, распределяющая прибыль.

4. Положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи не применяются, если

фактический владелец дивидендов, будучи резидентом Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором компания, выплачивающая дивиденды, является резидентом, через расположенное в нем постоянное учреждение и холдинг, в отношении которого выплачиваются дивиденды, действительно относится к такому постоянному учреждению. В таком случае, в зависимости от обстоятельств, применяются положения статьи 7 настоящего Соглашения.

5. Если компания, которая является резидентом Договаривающегося Государства, получает прибыль или доход из другого Договаривающегося Государства, то это другое Государство не может взимать любой налог с дивидендов, выплачиваемых компанией, за исключением, если такие дивиденды выплачиваются резиденту этого другого Договаривающегося Государства или если холдинг, в отношении которого выплачиваются дивиденды, действительно относится к постоянному учреждению, расположенному в этом другом Государстве, и с нераспределенной прибыли компании не может взимать налог на нераспределенную прибыль, даже если выплачиваемые дивиденды или нераспределенная прибыль состоят полностью или частично из прибыли или дохода, возникающих в этом другом Государстве.

Статья 11

Проценты

1. Проценты, возникающие в Договаривающемся Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако, такие проценты могут также облагаться налогом в том Договаривающемся Государстве, в котором они возникают, и в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель, будучи фактическим владельцем процентов, является резидентом другого Договаривающегося Государства, то взимаемый таким образом налог не должен превышать 10 процентов

от общей суммы процентов.

Компетентные органы Договаривающихся Государств по взаимному согласованию установят способ применения такого ограничения.

3. Независимо от положений пункта 2 настоящей статьи, проценты освобождаются от налога в том Договаривающемся Государстве, в котором они возникают, если эти проценты выплачиваются Правительству или Национальному (Центральному) банку другого Договаривающегося Государства.

4. Термин "проценты" при использовании в настоящей статье означает доход от долговых требований любого вида, обеспеченных или не обеспеченных залогом, дающих или не дающих права на участие в прибылях должников, и, в частности, доход от правительственных ценных бумаг и доход от облигаций или долговых обязательств, включая премии и выигрыши по этим ценным бумагам, облигациям или долговым обязательствам. Штрафы за несвоевременные выплаты не рассматриваются в качестве процентов для целей настоящей статьи.

5. Положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи не применяются, если фактический владелец процентов, будучи резидентом Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают проценты, через расположенное там постоянное учреждение, и долговое требование, в отношении которого выплачиваются проценты, действительно связано с таким постоянным учреждением. В этом случае, в зависимости от обстоятельств, применяются положения статьи 7 настоящего Соглашения.

6. Считается, что проценты возникают в Договаривающемся Государстве, если плательщиком является само это Государство, местные органы власти или резидент этого Государства. Если, однако, лицо, выплачивающее проценты, независимо от того, является ли оно резидентом Договаривающегося Государства или нет, имеет в Договаривающемся Государстве постоянное учреждение, в связи с которыми возникла задолженность, по которой выплачиваются проценты, и расходы по выплате этих процентов несет такое постоянное учреждение, то считается, что такие

проценты возникают в том Государстве, в котором расположено постоянное учреждение.

7. Если по причине особых взаимоотношений между плательщиком и фактическим владельцем процентов, или между ними обоими и каким-либо другим лицом, сумма процентов, относящаяся к долговому требованию, на основании которого она выплачивается, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и фактическим владельцем процентов при отсутствии таких отношений, положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае избыточная часть платежа по-прежнему подлежит налогообложению в соответствии с законодательством каждого из Договаривающихся Государств, с должным учетом других положений настоящего Соглашения.

Статья 12

Роялти

1. Роялти, возникающие в Договариваемся Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договариваемся Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако, такие роялти также могут облагаться налогом в Договариваемся Государстве, в котором они возникают, и в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель, будучи фактическим владельцем роялти, является резидентом другого Договариваемся Государства, то налог, взимаемый таким образом, не должен превышать 10 процентов от общей суммы роялти.

Компетентные органы Договариваемся Государств по взаимному согласованию установят способ применения такого ограничения.

3. Термин "роялти" при использовании в настоящей статье означает платежи любого вида, получаемые в качестве вознаграждения за использование или за предоставление права использования авторских прав на любые произведения литературы, искусства или научные труды, включая программное обеспечение, кинофильмы, любые патенты, торговые марки, дизайн или модель, план, секретную

формулу или процесс, или за информацию, касающуюся промышленного, коммерческого или научного опыта.

4. Положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи не применяются, если фактический владелец роялти, будучи резидентом Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают роялти через расположенное там постоянное учреждение, и право или имущество, в отношении которых выплачиваются роялти, действительно связаны с таким постоянным учреждением. В этом случае, в зависимости от обстоятельств, применяются положения статьи 7 настоящего Соглашения.

5. Считается, что роялти возникают в Договаривающемся Государстве, если плательщиком роялти является само это Государство, местные органы власти или резидент этого Государства. Однако, если лицо, выплачивающее роялти, независимо от того, является ли оно резидентом Договаривающегося Государства или нет, имеет в этом Государстве постоянное учреждение, в связи с которыми возникло обязательство выплачивать роялти и расходы по выплате этих роялти несет такое постоянное учреждение, то считается, что такие роялти возникают в том Государстве, в котором расположено постоянное учреждение.

6. Если по причине особых взаимоотношений между плательщиком и фактическим владельцем роялти, или между ними обоими и каким-либо другим лицом, сумма роялти, относящаяся к использованию, праву или информации, на основании которых она выплачивается, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и фактическим владельцем роялти при отсутствии таких отношений, то положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае избыточная часть платежа по-прежнему подлежит налогообложению в соответствии с законодательством каждого Договаривающегося Государства, с должным учетом других положений настоящего Соглашения.

Статья 13

Доходы от отчуждения имущества

1. Доходы, получаемые резидентом Договаривающегося Государства от отчуждения недвижимого имущества, упомянутого в статье 6 настоящего Соглашения и расположенного в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Доходы от отчуждения движимого имущества, составляющего часть предпринимательского имущества постоянного учреждения, которое предприятие Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, включая доходы от отчуждения такого постоянного учреждения (отдельно или вместе со всем предприятием), могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

3. Доходы, полученные резидентом Договаривающегося Государства от отчуждения морских или воздушных судов, автомобильных или железнодорожных транспортных средств, эксплуатируемых в международных перевозках предприятием Договаривающегося Государства, или движимого имущества, относящегося к эксплуатации таких морских или воздушных судов, автомобильных или железнодорожных транспортных средств, облагаются налогом только в этом Договаривающемся Государстве.

4. Доходы, получаемые резидентом одного Договаривающегося Государства от отчуждения акций или иных долей участия в уставном фонде компании, более 50 процентов стоимости активов которой прямо приходятся на недвижимое имущество, расположенное в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогом в этом другом Договаривающемся Государстве.

5. Доходы от отчуждения какого-либо имущества, не упомянутого в пунктах 1, 2, 3 и 4 настоящей статьи, облагаются налогом только в Договаривающемся Государстве, резидентом которого является лицо, отчуждающее имущество.

Статья 14

Зависимые личные услуги

1. С учетом положений статей 15, 17 и 18 настоящего Соглашения, заработная плата, жалованье и другое подобное вознаграждение, получаемые резидентом Договаривающегося Государства в связи с работой по найму, облагаются налогом только в этом Государстве, если только работа по найму не осуществляется в другом Договаривающемся Государстве. Если работа по найму осуществляется в другом Договаривающемся Государстве, полученное в связи с этим вознаграждение может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Несмотря на положения пункта 1 настоящей статьи, вознаграждение, получаемое резидентом Договаривающегося Государства в связи с работой по найму, осуществляемой в другом Договаривающемся Государстве, облагается налогом только в первом упомянутом Государстве, если:

а) получатель находится в другом Договаривающемся Государстве в течение периода или периодов, не превышающих в совокупности 183 дня в течение любого 12-месячного периода; и

б) вознаграждение выплачивается нанимателем или от имени нанимателя, который не является резидентом другого Государства; и

в) вознаграждение не выплачивается постоянным учреждением, которое наниматель имеет в другом Государстве.

3. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, вознаграждение, полученное в связи с работой по найму, осуществляемой на борту морского или воздушного судна, автомобильного или железнодорожного транспортного средства, эксплуатируемого в международных перевозках предприятием Договаривающегося Государства, может облагаться налогом в этом Государстве.

Статья 15

Вознаграждение директоров

Вознаграждение директоров и другие аналогичные выплаты, получаемые

резидентом Договаривающегося Государства в качестве члена совета директоров или сходного с ним органа компании, которая является резидентом другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

Статья 16

Работники искусства и спортсмены

1. Независимо от положений статьи 14 настоящего Соглашения, доход, полученный резидентом Договаривающегося Государства в качестве работника искусства, такого, как артист театра, кино, радио или телевидения, или музыкант, или в качестве спортсмена, от его личной деятельности, осуществляемой в другом Договаривающемся Государстве, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Если доход от личной деятельности, осуществляемой работником искусства или спортсменом в этом своем качестве, начисляется не самому работнику искусства или спортсмену, а другому лицу, то этот доход, независимо от положений статьи 7 настоящего Соглашения, может облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором осуществляется деятельность работника искусства или спортсмена.

3. Положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи не распространяются на доход, полученный резидентом Договаривающегося Государства от деятельности, осуществляемой в другом Договаривающемся Государстве, если пребывание в этом другом Государстве полностью или в основном финансируется из государственных фондов одного или двух Договаривающихся Государств, или местных органов власти, или в рамках соглашения в области культуры между правительствами Договаривающихся Государств. В таком случае доход подлежит налогообложению только в Договаривающемся Государстве, в котором работник искусства или спортсмен является его резидентом.

Статья 17

Пенсии и аннуитет

1. С учетом положений пункта 2 статьи 18 настоящего Соглашения, пенсии и другие подобные выплаты, а также аннуитет, получаемые резидентом Договаривающегося Государства за осуществлявшуюся в прошлом работу по найму, облагаются налогом только в этом Государстве.

2. Термин "аннуитет" означает установленную сумму, подлежащую выплате периодически в установленное время в течение всей жизни, либо в течение определенного или конкретно установленного периода времени, согласно обязательству производить платежи взамен на адекватное и полное вознаграждение в денежном или стоимостном выражении.

Статья 18

Государственная служба

1. а) Вознаграждение, иное чем пенсии и другие подобные выплаты и аннуитет, выплачиваемое Договаривающимся Государством или местным органом власти физическому лицу в отношении службы, оказанной этому Государству или местному органу власти, облагается налогом только в этом Государстве.

б) Однако, такое вознаграждение облагается налогом только в другом Договаривающемся Государстве, если служба оказывается в этом другом Государстве и физическое лицо является резидентом этого Государства, которое:

- является гражданином этого Государства; или
- не стало резидентом этого Государства только с целью осуществления службы.

2. а) Любая пенсия, выплачиваемая Договаривающимся Государством или местным органом власти, или из созданных ими фондов физическому лицу за службу, осуществляемую для этого Государства или местного органа власти, облагается налогом только в этом Государстве;

б) Однако, такая пенсия облагается налогом только в другом

Договариваемся Государстве, если физическое лицо является резидентом и гражданином этого Государства.

3. Положения статей 14, 15, 16 и 17 настоящего Соглашения применяются к вознаграждениям и пенсиям в отношении службы, осуществляемой в связи с выполнением предпринимательской деятельности Договариваемся Государством или местным органом власти.

Статья 19

Студенты

Выплаты, получаемые студентом или стажером, которые являются или являлись непосредственно до приезда в Договариваемся Государство резидентами другого Договариваемся Государства, и находящиеся в первом упомянутом Государстве исключительно с целью обучения или получения образования и предназначенные для целей проживания, обучения и получения образования, не облагаются налогами в этом Государстве, при условии, что такие выплаты возникают из источников, находящихся за пределами этого Государства.

Статья 20

Другие доходы

1. Виды доходов резидента Договариваемся Государства, независимо от источника их возникновения, которые не рассматриваются в предыдущих статьях настоящего Соглашения, подлежат налогообложению только в этом Государстве.

2. Положения пункта 1 не применяются к доходам, иным, чем доходы от недвижимого имущества, определенного в пункте 2 статьи 6 настоящего Соглашения, если получатель таких доходов, будучи резидентом Договариваемся Государства, осуществляет коммерческую деятельность в другом Договариваемся Государстве через расположенное в нем постоянное учреждение и право или имущество, в связи с которыми получен доход, действительно связаны с таким постоянным учреждением. В таком случае применяются положения статьи 7 настоящего Соглашения, в зависимости от

обстоятельств.

3. Независимо от положений пунктов 1 и 2 настоящей статьи, виды доходов резидента Договаривающегося Государства, не рассмотренные в предыдущих статьях настоящего Соглашения и возникающие в другом Договаривающемся Государстве, могут также облагаться налогом в этом другом Договаривающемся Государстве.

Статья 21

Устранение двойного налогообложения

1. Если резидент одного Договаривающегося Государства получает доход, который согласно положениям настоящего Соглашения может облагаться налогом в другом Договаривающемся Государстве, первое упомянутое Государство позволит вычесть из налога на доход этого резидента сумму, равную налогу на доход, уплаченному в этом другом Государстве.

Этот вычет в любом случае не должен превышать часть налога на доход, подсчитанную до предоставления вычета и относящуюся к доходу, который может облагаться налогом в этом другом Государстве в зависимости от обстоятельств.

2. Если, в соответствии с любым положением настоящего Соглашения, полученный доход резидента Договаривающегося Государства освобожден от налога в этом Государстве, это Государство может, тем не менее, при подсчете суммы налога на остальную часть дохода этого резидента принять во внимание освобожденный от налога доход.

Статья 22

Недискриминация

1. Национальные лица Договаривающегося Государства не подвергаются в другом Договаривающемся Государстве иному или более обременительному налогообложению, или связанному с ним обязательству, чем налогообложение и связанные с ним обязательства, которым подвергаются или могут подвергаться национальные лица этого другого Государства при тех же обстоятельствах, в

частности, в отношении резиденции. Это положение применяется также, несмотря на положения статьи 1 настоящего Соглашения, к лицам, не являющимся резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

2. Лица без гражданства, являющиеся резидентами Договаривающегося Государства, не подвергаются ни в каком из Договаривающихся Государств иному или более обременительному налогообложению, или связанному с ним обязательству, чем налогообложение и связанные с ним обязательства, которым подвергаются или могут подвергаться национальные лица данного Государства при тех же обстоятельствах, в частности, в отношении резиденции.

3. Налогообложение постоянного учреждения, которое предприятие Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, не должно быть менее благоприятным чем налогообложение предприятий этого другого Государства, осуществляющих подобную деятельность в этом другом Государстве. Это положение не должно истолковываться как обязывающее Договаривающееся Государство предоставлять резидентам другого Договаривающегося Государства какие-либо личные льготы, вычеты и скидки для целей налогообложения на основе их гражданского статуса или семейных обязательств, которые оно предоставляет своим собственным резидентам.

4. За исключением случаев, когда применяются положения пункта 1 статьи 9, пункта 7 статьи 11 или пункта 6 статьи 12 настоящего Соглашения, проценты, роялти и другие выплаты, производимые предприятием Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства, должны, для целей определения налогооблагаемой прибыли такого предприятия, подлежать вычету на тех же самых условиях, как если бы они выплачивались резиденту первого упомянутого Государства.

Статья 23

Процедура взаимного согласования

1. Если лицо считает, что действия одного или обоих Договаривающихся Государств приводят или приведут к его налогообложению не в соответствии с

положениями настоящего Соглашения, оно может, независимо от средств защиты, предусмотренных национальным законодательством этих Государств, представить свое дело для рассмотрения в компетентные органы Договаривающегося Государства, резидентом которого оно является, или, если его случай подпадает под действие пункта 1 статьи 22 настоящего Соглашения того Государства, национальным лицом которого оно является. Заявление должно быть представлено в течение трех лет с момента первого уведомления о действиях, приводящих к налогообложению, не соответствующим положениям настоящего Соглашения.

2. Компетентный орган будет стремиться, если он сочтет заявление обоснованным, и если он сам не может прийти к удовлетворительному решению, решить вопрос по взаимному согласию с компетентным органом другого Договаривающегося Государства с целью избежания двойного налогообложения, не соответствующего настоящему Соглашению. Любая достигнутая договоренность должна выполняться независимо от каких-либо временных ограничений, предусмотренных внутренним законодательством Договаривающихся Государств.

3. Компетентные органы Договаривающихся Государств будут стремиться разрешить по взаимному согласию любые трудности или сомнения, возникающие при толковании или применении настоящего Соглашения.

4. Компетентные органы Договаривающихся Государств могут вступать в прямые контакты друг с другом, включая создание совместной комиссии, членами которой могут быть сами компетентные органы или их представители, для целей достижения согласования в понимании предыдущих пунктов.

Статья 24

Обмен информацией

1. Компетентные органы Договаривающихся Государств обмениваются информацией для выполнения положений настоящего Соглашения или внутреннего законодательства Договаривающихся Государств, касающихся налогов, в степени, в

которой налогообложение по этому законодательству не противоречит настоящему Соглашению. Обмен информацией не ограничивается статьями 1 и 2 настоящего Соглашения.

2. Любая информация, полученная Договаривающимся Государством в соответствии с пунктом 1 настоящей статьи, считается конфиденциальной таким же образом, как и информация, полученная в рамках внутреннего законодательства этого Государства, и сообщается только лицам или органам (включая суды и административные органы), связанным с оценкой или сбором, принудительным взысканием, уголовным преследованием или рассмотрением апелляций, касающихся налогов, указанных в пункте 1 настоящей статьи. Такие лица или органы используют информацию только для данных целей. Они могут раскрыть информацию в ходе открытого судебного заседания или при принятии судебных решений.

3. Ни в каком случае положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи не должны толковаться как налагающие на Договаривающееся Государство обязательства:

а) предпринимать административные меры, противоречащие законодательству и административной практике этого или другого Договаривающегося Государства;

б) предоставлять информацию, которую нельзя получить по законодательству или обычной административной практике этого или другого Государства;

в) предоставлять информацию, которая раскрыла бы какую-либо торговую, предпринимательскую, промышленную, коммерческую или профессиональную тайну или торговый процесс, или информацию, раскрытие которой противоречило бы государственной политике (общественному порядку).

4. Если информация затребована Договаривающимся Государством в соответствии с настоящей статьей, другое Договаривающееся Государство использует имеющиеся в его распоряжении средства по сбору сведений для получения затребованной информации, даже если это другое Государство может не нуждаться в такой информации для своих собственных налоговых целей. Обязательство, содержащееся в предыдущем предложении, подчинено ограничениям пункта 3 настоящей статьи, но ни в каком случае такое ограничение

не будет рассмотрено как разрешающее Договаривающемуся Государству отказывать в предоставлении информации исключительно потому, что оно не имеет собственного интереса к такой информации.

5. Ни в каком случае положения пункта 3 настоящей статьи не будут рассматриваться как разрешающие Договаривающемуся Государству отказывать в предоставлении информации исключительно потому, что информация находится в ведении банка, другого финансового учреждения, номинального собственника или лица, действующего в агентстве или на положении доверенного лица, или потому, что такая информация затрагивает интересы собственности какого-либо лица.

Статья 25

Сотрудники дипломатических представительств и консульских учреждений

Никакие положения настоящего Соглашения не затрагивают налоговых привилегий сотрудников дипломатических представительств и консульских учреждений, установленных общими нормами международного права или на основании специальных соглашений.

Статья 26

Изменения и дополнения

В настоящее Соглашение по взаимному согласию Договаривающихся Государств могут быть внесены изменения и дополнения, оформленные отдельными протоколами, которые являются неотъемлемой частью настоящего Соглашения и вступают в силу в соответствии со статьей 27 настоящего Соглашения.

Статья 27

Вступление в силу

1. Настоящее Соглашение вступает в силу с даты получения последнего письменного уведомления о выполнении Договаривающимися Государствами внутригосударственных процедур, необходимых для вступления его в силу.

2. Положения настоящего Соглашения имеют силу:

- а) в отношении налогов, удерживаемых у источника выплат по суммам, уплаченным или зачтенным с первого или после первого января календарного года, следующего за годом вступления в силу настоящего Соглашения;
- б) в отношении других налогов - с первого или после первого января календарного года, следующего за годом вступления в силу настоящего Соглашения.

Статья 28

Прекращение действия

Настоящее Соглашение остается в силе до тех пор, пока одно из Договаривающихся Государств не прекратит его действие.

Каждое из Договаривающихся Государств может прекратить действие настоящего Соглашения путем передачи по дипломатическим каналам уведомления о его денонсации не позднее, чем за шесть месяцев до окончания любого календарного года, следующего после 5-летнего периода со дня вступления в силу настоящего Соглашения.

В таком случае настоящее Соглашение прекращает свое действие:

- а) в отношении налогов, удерживаемых у источника выплат по суммам, уплаченным или зачтенным с первого или после первого января календарного года, следующего за годом, в котором было передано уведомление;
- б) в отношении других налогов - с первого или после первого января календарного года, следующего за годом, в котором было передано уведомление.

В подтверждение чего, нижеподписавшиеся, должным образом уполномоченные на это, подписали настоящее Соглашение.

Совершено в городе Чолпон-Ата "9" августа, 2019 года в двух подлинных экземплярах, каждый на армянском, кыргызском и русском языках, причем все тексты имеют одинаковую юридическую силу.

В случае возникновения разногласий в толковании и применении положений настоящего Соглашения будет превалировать текст на русском языке.

**ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
РЕСПУБЛИКИ АРМЕНИЯ**

A handwritten signature in blue ink, appearing to be "M. Minasyan", written in a cursive style.

**ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
КЫРГЫЗСКОЙ РЕСПУБЛИКИ**

A handwritten signature in blue ink, appearing to be "A. Atmatov", written in a cursive style with a large loop at the top.

**Армения Республикасынын Өкмөтү менен Кыргыз
Республикасынын Өкмөтүнүн ортосундагы Кош
салык салууну болтурбоо жана кирешеге салык
төлөөдөн качуунун алдын алуу жөнүндө
МАКУЛДАШУУ**

Армения Республикасынын Өкмөтү менен Кыргыз Республикасынын Өкмөтү,

кош салык салууну болтурбоо жана кирешеге салык төлөөдөн качуунун алдын алуу жөнүндө макулдашууну түзүүнү каалап жана экономикалык, илимий, техникалык жана маданий кызматташтыкты чыңдоо жана өнүктүрүү ниетин ырастап,

төмөнкүлөр тууралуу макулдашты:

1-берене

Макулдашуу колдонула турган жактар

1. Бул Макулдашуу Макулдашкан мамлекеттердин биринин же экөөнүн тең резиденти болуп саналган жактарга карата колдонулат.

2. Ушул Макулдашуунун максаттары үчүн ар бир Макулдашкан мамлекеттин салык мыйзамдарына ылайык компаниянын, өнөктүн же Макулдашкан мамлекеттин башка адамынын толугу менен же жарым-жартылай ачык болуп саналган кирешеси ошол Мамлекеттин резидентинин кирешеси катары ушул Мамлекетте салык салуу максатында карала турган киреше сыяктуу эле Макулдашкан мамлекеттин резидентинин кирешеси катары каралууга тийиш.

2-берене

Макулдашуу колдонула турган салыктар

1. Бул Макулдашуу Макулдашкан мамлекеттин же жергиликтүү бийлик органдарынын атынан Макулдашкан мамлекеттердин колдонуудагы мыйзамдарына ылайык алына турган, аларды алуунун ыкмаларына карабай, киреше салыгына карата колдонулат.

2. Киреше салыктары деп кирешенин жалпы суммасынан же кирешенин өзүнчө элементтеринен алынуучу салыктар, анын ичинде кыймылдуу жана кыймылсыз мүлктү ажыратуудан түшкөн кирешелерден салыктар, ишканалар

төлөп берүүчү эмгек акынын жалпы суммасынан алынуучу салыктар, ошондой эле капиталдын өсүшүнөн болуучу кирешелерден алынуучу бардык салыктар саналат.

3. Ушул Макулдашуу колдонула турган учурдагы салыктар болуп төмөнкүлөр эсептелет:

а) Армения Республикасында:

- пайдага салык;
- киреше салыгы;

б) Кыргыз Республикасында:

- юридикалык жактардын кирешелерине жана пайдасына салык;
- жеке жактардан алынуучу киреше салыгы.

4. Ушул Макулдашуу кол коюлган күндөн тартып аракеттеги салыктардын ордуна же аларга кошумча катары алына турган ушул сыяктуу жана негизинен ушуга окшогон салыктарга карата колдонулат, Макулдашкан мамлекеттердин компетенттүү органдары өздөрүнүн тиешелүү салык мыйзамдарына киргизилген бардык олуттуу өзгөртүүлөр тууралуу бири-бирине кабарлашат.

3-берене

Жалпы аныктамалар

Ушул Макулдашуунун максаттары үчүн:

а) "Макулдашкан мамлекет" жана "экинчи Макулдашкан мамлекет" деген терминдер контекстке жараша Арменияны жана Кыргызстанды билдирет;

б) "Армения" деген термин Армения Республикасын жана географиялык жактан алганда жерин, суусун, жер казынасын жана мейкиндигин кошо, аларга карата Армения Республикасы ички мыйзамдарына жана эл аралык укуктук ченемдерине ылайык эгемендүү укуктарын жана өзүнүн юрисдикциясын жүзөгө ашырып жаткан аймагын түшүндүрөт;

в) "Кыргызстан" деген термин Кыргыз Республикасын билдирет. Географиялык мааниде пайдаланганда "Кыргызстан" деген термин Кыргыз Республикасы эл аралык укукка ылайык эгемендүү укуктарын жана юрисдикциясын жүзөгө ашырып жаткан, Кыргыз Республикасынын салык мыйзамдары колдонулуп жаткан аймакты билдирет;

г) "Макулдашкан бир мамлекеттин ишканасы" жана "Макулдашкан экинчи мамлекеттин ишканасы" деген терминдер тиешелүү түрдө Макулдашкан бир мамлекеттин резиденти башкарган ишкананы жана Макулдашкан экинчи мамлекеттин резиденти башкарган ишкананы түшүндүрөт;

д) "жак" деген термин жеке жакты, компанияны жана ар кандай башка жактардын бирикмесин камтыйт;

е) "компания" деген термин салык алуу максаты үчүн корпоративдик бирикме катары каралган ар кандай корпоративдик түзүлүштү же ар кандай бирикмени билдирет;

ж) "эл аралык ташуу" деген термин Макулдашкан мамлекеттин ишканасы иштеткен деңиз же аба кемелери, автомобилдик же темир жол транспорт каражаттары менен ар кандай ташууларды билдирет, буга деңиз жана аба кемелери, автомобилдик же темир жол транспорт каражаттары Макулдашкан экинчи мамлекеттин пункттарынын ортосунда гана иштетилген учурлар кирбейт;

з) "компетенттүү орган" деген термин төмөнкүлөрдү түшүндүрөт:

- Арменияда - Армения Республикасынын Финансы министрлиги, Армения Республикасынын Мамлекеттик кирешелер комитети же алардын ыйгарым укуктуу өкүлдөрү;

- Кыргызстанда - Кыргыз Республикасынын Экономика министрлиги, Кыргыз Республикасынын Өкмөтүнө караштуу Мамлекеттик салык кызматы же алардын ыйгарым укуктуу өкүлдөрү;

и) "улуттук жак" деген термин төмөнкүнү түшүндүрөт:

- Макулдашкан мамлекеттин жарандыгы бар жеке жакты;
- Макулдашкан мамлекеттин колдонуудагы мыйзамдарына ылайык өзүнүн статусун алган юридикалык жак, шериктиктери же ассоциация;

к) "ишкердик иштер" деген термин кесиптик кызмат көрсөтүүнү жана көз карандысыз мүнөздөгү башка ишти жүзөгө ашырууну камтыйт.

л) "кесиптик кызмат көрсөтүү" деген термин төмөнкүлөрдү камтыйт: врачтардын, юристтердин, инженерлердин, архитекторлордун, стоматологдордун, бухгалтерлердин, аудиторлордун көз карандысыз иши сыяктуу эле, көз карандысыз илимий, адабий, көркөм, билим берүү же окутуу ишин;

м) "иш жүзүндө башкаруу орду" деген термин компанияны контролдоо жана иш жүзүндө башкаруу жүргүзүлгөн жана (же) компанияны башкаруу үчүн олуттуу болгон маанилүү маселелер боюнча жогорку деңгээлде чечим кабыл алынган орунду билдирет.

2. Макулдашкан мамлекет ушул Макулдашууну ар кандай учурда колдонууда мында аныкталбаган ар кандай термин, эгерде контексте башкасы талап кылынбаса, Макулдашуунун күчү жайылтылган ушул мамлекеттин салык салуу боюнча мыйзамдарына ылайык ошол кездеги мааниси кандай болсо, ошол мааниде болот. Ушул Макулдашкан мамлекеттин колдонуудагы салык мыйзамдарына ылайык ар кандай мааниси ушул мамлекеттин башка мыйзамдарында аталган терминге берилген мааниден артыкчылыктуу болот.

4-берене

Резидент

1. Ушул Макулдашуунун максаттары үчүн "Макулдашкан мамлекеттин резиденти" деген термин ушул Макулдашкан мамлекеттин мыйзамдарына ылайык өзүнүн жашаган жеринин, туруктуу болгон жеринин, түзүлгөн жеринин, башкарган жеринин, катталган жеринин же ушул мүнөздөгү башка критерийлердин негизинде салык салынууга тийиш болгон жакты билдирет, ошондой эле ушул мамлекетти же жергиликтүү бийлик органдарын өзүнө камтыйт. Бирок бул термин ушул Макулдашкан мамлекеттеги булактардан алынган кирешесине карата гана ушул Макулдашкан мамлекетте салык салынууга тийиш болгон жактарды камтыбайт.

2. Эгерде ушул берененин 1-пунктунун жоболоруна ылайык жеке жак Макулдашкан эки Мамлекеттин тең резиденти болуп эсептелген учурда, анын статусу төмөнкүдөй аныкталат:

а) туруктуу жашаган турак жайы Макулдашкан бир Мамлекетте болсо, анда ошонун гана резиденти болуп саналат; эгерде анын Макулдашкан эки Мамлекетте тең туруктуу турак жайы бар болсо, анда анын тыгыз жеке жана экономикалык байланыштары бар (турмуштук кызыкчылыгынын борбору болгон) Макулдашкан мамлекеттин резиденти болуп эсептелет;

б) эгерде турмуштук кызыкчылыгынын борбору болгон Макулдашкан мамлекет аталган жак үчүн аныкталбаса, же болбосо анын ушул Макулдашкан мамлекеттин биринде дагы туруктуу турак жайы жок болсо, ал жак демейде өзү жашаган Макулдашкан мамлекеттин гана резиденти болуп эсептелет;

в) эгерде эки Макулдашкан мамлекетте тең демейки жашаган жери болсо, же болбосо анын биринде да жашабаса, ал өзү кайсы мамлекеттин жараны болуп эсептелсе, ошол Макулдашкан мамлекеттин резиденти болуп саналат;

г) эгерде аталган жак Макулдашкан эки Мамлекеттин тең жараны болуп эсептелсе, же экөөнүн тең жараны болбосо, анда Макулдашкан мамлекеттердин компетенттүү органдары бул маселени өз ара макулдашуу боюнча чечет.

3. Эгер ушул берененин 1-пунктунун жобосуна ылайык жеке жак болуп саналбаган жак Макулдашкан мамлекеттердин экөөнүн тең резиденти болуп саналса, анда ал өзүнүн иш жүзүндөгү жетекчилиги жайгашкан Мамлекеттин гана резиденти болуп саналат.

5-берене

Туруктуу мекеме

1. Ушул Макулдашуунун максаттары үчүн "туруктуу мекеме" деген термин ишкананын ишкердик иши толук же жарым-жартылай жүргүзүлгөн ишинин туруктуу ордун билдирет.

2. "Туруктуу мекеме" деген термин төмөнкүлөрдү камтыйт:

- а) башкаруунун ордун;
- б) филиалын (бөлүмүн);
- в) офисин (конторасын);
- г) фабриканы;
- д) чеберкананы;
- е) шахта, нефть же газ бургуларын, карьерди же башка чалгындоо ордун, жаратылыш ресурстарын казуучу башка жерлерди;
- ж) айыл чарбасын же токой жерлерин.

3. Ошондой эле "туруктуу мекеме" деген термин төмөнкүлөрдү да камтыйт:

а) курулуш аянттарын, куруу, монтаждоо же чогултуу объекттерин же алар менен байланышкан көзөмөлдөө ишин, эгер ушундай аянт, объект же иш алты айдан ашык иштеп жаткан учурда; жана

б) аталган максаттар үчүн ишкана жалдаган кызматкерлер же башка персонал аркылуу ишканаларга кызматтарды, анын ичинде консультациялык кызматтарды көрсөтүү, бирок мында ушундай мүнөздөгү (ушул же ага байланыштуу долбоор үчүн) иштин узактыгы Макулдашкан мамлекеттин аймагында 12 айлык мезгилде чогуу алганда 6 айлык мезгил же мезгилдер аралыгын түзөт.

4. Ушул берененин мурдагы жоболоруна карабай, "туруктуу мекеме" деген термин төмөнкүлөрдү камтыбайт:

а) курулмаларды жалаң гана ишканага таандык товарларды же буюмдарды сактоо же көрсөтүү максатында;

б) ишканага таандык товарлардын же буюмдардын запастарын жалаң гана сактоо же көрсөтүү максатында кармоону;

в) ишканага таандык товарлардын жана буюмдардын запастарын башка ишканаларда кайра иштетүү максаттарында гана кармоону;

г) ишкердик иштин туруктуу иш ордун жалаң гана товарларды жана буюмдарды сатып алуу же болбосо ишкана үчүн маалымат чогултуу максатында кармоону;

д) иштин туруктуу иш ордун ишкана үчүн даярдоочу же көмөкчү мүнөздөгү башка ар кандай ишти жүргүзүү максатында кармоону.

5. Ушул берененин 1 жана 2-пункттарынын жоболоруна карабай, эгерде ушул берененин 6-пункту колдонулган көз карандысыз статусу бар агенттен

башка адам башка Макулдашкан мамлекеттин ишканасынын атынан Макулдашкан мамлекетте өз ишин жүргүзсө, бул ишкана ушул Макулдашкан мамлекетте ушул жак ишкана үчүн жүргүзгөн ар кандай ишке карата туруктуу мекеме катарында каралат, буга 4-пунктта аталган иш менен жактын иши чектелген учурлар кирбейт, аны ишкердик иштин туруктуу орду аркылуу жүргүзгөн учурда ошол ишкердик иштин туруктуу ордун ушул пункттун жоболоруна ылайык туруктуу мекемеге айландырбайт.

6. Ушул берененин мурунку жобосуна карабай, Макулдашкан мамлекеттин камсыздандыруу ишканасы, кайра камсыздандырууну кошпогондо, эгерде ал ошол Мамлекеттин аймагында камсыздандыруу сый акыларын чогултса же ушул берененин 7-пункту колдонулуучу көз карандысыз статусу бар агент болуп саналбаган жак аркылуу тобокелдиктердин камсыздандыруусун ишке ашырса экинчи Макулдашкан мамлекетте туруктуу мекемеси бар болуп эсептелет.

7. Ишкана ишкердик ишин ушул Макулдашкан мамлекетте брокер, комисиондук агент же көз карандысыз статусу бар башка агент аркылуу, ушул жактар өзүнүн демейдеги бизнесинин алкагында иштеген шартта жүргүзгөндүктөн гана Макулдашкан мамлекеттеги туруктуу мекеме катары каралбайт.

8. Макулдашкан мамлекеттин биринин резиденти болуп эсептелген компания контролдосо, же экинчи Макулдашкан мамлекеттин резиденти болуп эсептелген компания тарабынан контролдонсо, же ушул Макулдашкан экинчи мамлекетте ишин жүргүзсө (же туруктуу мекеме аркылуу, же башка жол менен), өзүнөн-өзү бул компаниялардын бирин экинчисинин туруктуу мекемесине айлантат албайт.

6-берене

Кыймылсыз мүлктөн киреше

1. Бир Макулдашкан мамлекеттин резиденти тарабынан Макулдашкан экинчи Мамлекетте болгон кыймылсыз мүлктөн алган кирешеге (анын ичинде айыл жана токой чарбасынан алган кирешеге) Макулдашкан экинчи Мамлекетте салык салынышы мүмкүн.

2. "Кыймылсыз мүлк" деген термин ошол мүлк жайгашкан Макулдашкан мамлекеттин мыйзамдарындагы мааниге ээ болот.

Ушул беренеге ылайык салык салынууга тийиш болгон кыймылсыз мүлктөн алынуучу киреше, ар кандай учурларда кыймылсыз мүлккө карата көмөкчү мүлктү, малды жана айыл жана токой чарбасында пайдаланылуучу жабдууларды түз пайдалануудан, ижарага берүүдөн же башка формада пайдалануудан алган кирешени, жер менчигине карата жалпы мыйзамдардын жоболорунда колдонулуучу укуктарды, кыймылсыз мүлктүн узуфруктун

жана минералдык запастарды, булактарды жана башка жаратылыш ресурстарын иштетүү же иштетүүгө укук үчүн компенсация катары өзгөрмөлүү же белгиленген төлөмдөргө укуктарды камтыйт. Деңиз жана аба кемелери, автомобилдик жана темир жол транспорт каражаттары кыймылсыз мүлк катары каралбайт.

3. 1-пункттун жоболору кыймылсыз мүлктү тикелей пайдалануудан, ижарага берүүдөн же аны кандайдыр бир башка түрдө пайдалануудан алынган кирешелерге карата колдонулат.

4. 1 жана 3-пункттардын жоболору ишкананын кыймылсыз мүлктөрүнөн кирешелерге жана көз карандысыз жеке кызматтарын көрсөтүү үчүн колдонулган кыймылсыз мүлктөрдөн кирешелерге карата колдонулат.

7-берене

Ишкердик иштин пайдасы

1. Макулдашкан мамлекеттин ишканасынын пайдасына ошол Макулдашкан мамлекетте гана салык салынат, буга аталган ишкана экинчи Макулдашкан мамлекетте жайгашкан туруктуу мекеме аркылуу ишкердик ишин жүзөгө ашырган учурлар кирбейт. Эгерде ишкана жогоруда айтылгандай ишкердик ишин жүзөгө ашырса, ушул ишкананын пайдасына экинчи Мамлекетте салык салынышы мүмкүн, бирок бул анын ушул туруктуу мекемесине таандык болгон бөлүгүнө гана тиешелүү болот.

2. Ушул берененин 3-пунктунун жоболорун эске алуу менен, Макулдашкан мамлекеттин ишканасы экинчи Макулдашкан мамлекетте жайгашкан туруктуу мекеме аркылуу ишкердик ишин жүргүзсө, анда ар бир Макулдашкан мамлекетте бул туруктуу мекемеге, эгерде ал өз алдынча жана өзүнчө мекеме болгондо, ушундай же ушуга окшогон шартта ушундай же ушуга окшогон ишти жүргүзгөн жана анын туруктуу мекемеси болуп саналган ишканадан толук көз карандысыз болуп аракеттенгенде ала турган пайда кирет.

3. Туруктуу мекеменин пайдасын аныктоодо башкаруучу жана жалпы административдик чыгымдарды кошкондо, туруктуу мекеменин максаттары үчүн кетирген чыгымдарды, бул чыгымдар туруктуу мекеме жайгашкан Мамлекетте же кандай гана жерде болбосун жасалганына карабастан, эсептен чыгарууга жол берилет. Бирок мындай эсептен чыгарууга туруктуу мекеме ишкананын башкы офисине же анын башка офистерине патент же башка укуктарды пайдалануу үчүн роялти, акысы же башка ушуга окшогон төлөмдөр түрүндө, же кызмат көрсөтүү, башкаруу үчүн комиссиялык төлөм катары, же банк мекемелерин кошпогондо, туруктуу мекемеге зайым катары берилген суммага пайыздарын төлөө түрүндө иш жүзүндөгү чыгымдарын кайтаруудан башка суммаларга карата жол берилбейт.

4. Эгерде Макулдашкан мамлекет тарабынан туруктуу мекемеге тийиштүү пайданы ишкананын жалпы пайдасынын суммасын ар түрдүү бөлүмдөрү боюнча пропорциялуу бөлүштүрүүнүн негизинде аныктаса, ушул берененин 2-пункту ушул Макулдашкан мамлекетке адатта кабыл алынгандай мындай бөлүштүрүү аркылуу салык салынуучу пайданы аныктоого тыюу салбайт; бирок бөлүштүрүүнүн тандап алынган ыкмасы ушул беренедө камтылган принциптерге ылайык келген натыйжаларды бериши керек.

5. Эгерде Макулдашкан мамлекеттин биринин компетенттүү органы билген маалыматтар, же ал ушул берененин 3 жана 4-пункттарына ылайык жеңил ала турган маалымат туруктуу мекеменин пайдасын аныктоо үчүн жетиштүү болбосо, пайда ошол Мамлекеттин салыктык мыйзамдарына ылайык эсептен чыгарылышы мүмкүн.

6. Аталган туруктуу мекеме тарабынан ишкана үчүн товарларды жана буюмдарды сатып алуунун себеби боюнча гана туруктуу мекеменин пайдасы болуп эсептелбейт.

7. Жогоруда көрсөтүлгөн пункттардын максаттары үчүн туруктуу мекемеге тийиштүү пайда, эгерде аны өзгөртүү үчүн жетиштүү негиздер болбосо, жыл сайын бир метод менен гана аныкталат.

8. Эгер пайда ушул Макулдашуунун башка беренелеринде өзүнчө каралган кирешени же кирешенин элементтерин өзүнө камтыса, анда ушул берененин жоболору аталган беренелердин жоболоруна таасирин тийгизбейт.

8-берене

Эл аралык ташуулар

1. Макулдашкан Мамлекеттин ишканасы эл аралык ташууларда деңиз же аба кемелерин, автомобилдик же темир жол транспорт каражаттарын иштетүүдөн алган пайдага ошол Макулдашкан мамлекетте гана салык салынат.

2. Ушул берененин 1-пунктунун жоболору пулда, биргелешкен ишканада, же деңиз жана аба кемелерин, автомобилдик же темир жол транспорт каражаттарын пайдалануу боюнча эл аралык уюмдарда катышуудан тапкан пайдаларга да колдонулат.

9-берене

Ассоциацияланган ишканалар

1. Эгер:

а) Макулдашкан мамлекеттин ишканасы экинчи Макулдашкан мамлекеттин ишканасын башкарууга, контролдоого же капиталына түз же кыйыр катышса, же

б) бир эле жактар Макулдашкан мамлекеттин ишканасын, ошондой эле экинчи Макулдашкан мамлекеттин ишканасын башкарууга, контролдоого же капиталына түз же кыйыр катышса,

жана эки ишкананын ортосунда алардын коммерциялык же финансылык мамилелеринде эки көз карандысыз ишкананын ортосундагы боло турган шарттардан айырмаланган шарттар түзүлсө же белгиленсе, анда алардын бирине чегериле турган, бирок бул шарттардын болушунан улам чегерилбеген ар кандай пайда ушул ишкананын пайдасына киргизилет жана тийиштүү түрдө ага салык салынат.

2. Эгерде биринчи Макулдашкан мамлекет бул Мамлекеттин ишканасынын пайдасына Макулдашкан экинчи мамлекетте салык салууга дуушар болгон экинчи Макулдашкан мамлекеттин ишканасынын пайдасын киргизген жана тийиштүү түрдө салык салган учурда, ушул мүнөздө киргизилген пайда биринчи аталган Мамлекеттин ишканасына чегериле турган пайда болуп саналат, эгер эки ишкананын ортосунда түзүлгөн шарттар эки көз карандысыз ишкананын ортосундагы шарттардай болсо, анда бул экинчи Мамлекет ушул пайдадан алынуучу салыктын суммасына карата, эгер мындай түзөтүүлөрдү негиздүү деп эсептесе, тийиштүү түзөтүүлөрдү киргизет. Мындай түзөтүүлөрдү аныктаганда ушул Макулдашуунун башка жоболору эске алынууга тийиш. Макулдашкан мамлекеттердин компетенттүү органдары зарыл болгон учурда бири-бири менен консультацияларды өткөрүшөт.

10-берене

Дивиденддер

1. Макулдашкан мамлекеттин резиденти болуп эсептелген компания тарабынан экинчи Макулдашкан мамлекеттин резидентине төлөнүүчү дивиденддерге мына ушул экинчи Макулдашкан мамлекетте салык салынышы мүмкүн.

2. Бирок мындай дивиденддерге ушул Макулдашкан мамлекеттин мыйзамдарына ылайык дивиденддерди төлөгөн компания резиденти болуп эсептелген Макулдашкан мамлекетте да салык салынышы мүмкүн, эгерде дивиденддердин иш жүзүндөгү ээси экинчи Макулдашкан мамлекеттин

резиденти болуп эсептелсе, анда мындай жол менен алынуучу салык дивиденддердин жалпы суммасынын 10 пайызынан ашпоого тийиш.

Макулдашкан мамлекеттердин компетенттүү органдары өз ара макулдашуу боюнча мындай чектөөлөрдү колдонуу ыкмаларын белгилешет.

Бул пункт дивиденддер төлөнүүчү пайдага карата компанияга салык салууну козгобойт.

3. Ушул беренде колдонулуучу "дивиденддер" деген термин пайдага катышууга укук берген карыздык милдеттенмелер болуп саналбаган ар кандай акциялардан же башка укуктардан алынуучу кирешени, ошондой эле пайданы бөлүштүрүүчү компания резиденти болуп саналган Мамлекеттин салык мыйзамдарына ылайык акциялардан түшкөн киреше сыяктуу салык салынууга тийиш башка корпоративдик укуктардан түшкөн кирешени түшүндүрөт.

4. Эгер дивиденддердин иш жүзүндөгү ээси Макулдашкан мамлекеттин резиденти болуп туруп, дивиденддерди төлөгөн компания резиденти болуп эсептелген экинчи Макулдашкан мамлекетте ишкердик ишин анда жайгашкан туруктуу мекеме аркылуу жүргүзсө жана дивиденддер төлөнгөн холдинг ушул туруктуу мекемеге таандык болсо, ушул берененин 1 жана 2-пунктунун жобосу колдонулбайт. Мындай учурда ушул Макулдашуунун 7-беренесинин жоболору шартка жараша колдонулат.

5. Эгерде бир Макулдашкан мамлекеттин резиденти болуп эсептелген компания экинчи Макулдашкан мамлекеттен пайда же киреше алса, ушул экинчи Макулдашкан мамлекет компания төлөгөн дивиденддерден кандайдыр бир салыкты албашы керек, буга ушундай дивиденддер ушул экинчи Макулдашкан мамлекеттин резидентине төлөнгөн учурлар же эгерде дивиденддерди төлөп жаткан холдинг ушул экинчи Макулдашкан мамлекеттеги туруктуу мекеме менен байланышта болгон учурлар кирбейт, ошондой эле эгерде төлөнгөн дивиденддер же бөлүштүрүлбөгөн пайда толугу менен же жарым-жартылай ошол экинчи Макулдашкан мамлекетте алынган пайдадан же кирешеден болсо да, компаниянын бөлүштүрүлбөгөн пайдасына салык салынбайт.

11-берене

Пайыздар

1. Макулдашкан мамлекетте пайда болгон жана экинчи Макулдашкан мамлекеттин резидентине төлөнүүчү пайыздарга ушул экинчи Макулдашкан мамлекетте салык салынышы мүмкүн.

2. Бирок мындай пайыздарга, алар пайда болгон Макулдашкан мамлекетте ошол Макулдашкан мамлекеттин мыйзамдарына ылайык салык салынышы мүмкүн жана, эгерде алуучу пайыздардын иш жүзүндөгү ээси

болуу менен бирге экинчи Макулдашкан мамлекеттин резиденти болуп эсептелсе, алынуучу салык пайыздардын жалпы суммасынын 10%нан жогору болбоого тийиш.

Макулдашкан мамлекеттин компетенттүү органдары өз ара макулдашуу боюнча мындай чектөөлөрдү колдонуунун ыкмасын белгилешет.

3. Ушул берененин 2-пунктунун жобосуна карабай, пайыздар пайда болгон Макулдашкан мамлекетте, эгерде бул пайыздар экинчи Макулдашкан мамлекеттин Өкмөтүнө же Улуттук (Борбордук) банкына төлөнсө салык салуудан бошотулат.

4. Ушул беренеде пайдаланылган "пайыздар" деген термин күрөө менен камсыз кылынган же камсыз кылынбаган ар кандай карыздык талаптардан алынуучу, карызкорлордун пайдага катышуусуна укук берген же укук бербеген, атап айтканда өкмөттүк баалуу кагаздардан киреше алууга жана облигациялардан же карыздык милдеттенмелерден киреше алууга, анын ичинде ушул баалуу кагаздар, облигациялар же карыздык милдеттенмелер боюнча сый акылардан жана утуштардан алынуучу кирешеге укук берген ар кандай карыздык талаптардан алынган кирешени билдирет. Өз учурунда төлөбөгөндүгү үчүн айыптар ушул берененин максаттары үчүн пайыз катары каралбайт.

5. Эгерде пайыздардын иш жүзүндөгү ээси Макулдашкан мамлекеттин резиденти болуп туруп, пайыздар пайда болгон экинчи Макулдашкан мамлекетте андагы жайгашкан туруктуу мекеме аркылуу ишкердик ишин жүргүзсө жана пайызы төлөнгөн карыздык талап чынында эле ошол туруктуу мекеме менен байланыштуу болсо, ушул берененин 1 жана 2-пунктунун жоболору колдонулбайт. Мындай учурларда ушул Макулдашуунун 7-беренесинин жоболору шартка жараша колдонулат.

6. Төлөөчү ошол Мамлекет, жергиликтүү башкаруу органы же ошол Мамлекеттин резиденти болуп саналса, пайыздар Макулдашкан мамлекетте пайда болгон деп эсептелет. Бирок эгерде пайыздарды төлөгөн жак, Макулдашкан мамлекеттин резиденти болуп эсептелгендигине же андай болбогондугуна карабай, Макулдашкан мамлекетте туруктуу мекемеге ээ болсо, ошого байланыштуу пайыздар боюнча карыз келип чыкса жана ушул пайыздарды төлөө боюнча чыгашаларды ушундай туруктуу мекеме тартса, анда ушундай пайыздар туруктуу мекеме жайгашкан Макулдашкан мамлекетте пайда болот деп эсептелет.

7. Эгерде пайыздарды төлөөчүнүн жана анын иш жүзүндөгү ээсинин ортосундагы же алардын экөөнүн жана кандайдыр бир үчүнчү жактын ортосундагы өзгөчө мамилелердин себеби боюнча карыздык милдеттенмеге таандык кылынган пайыздардын суммасы ал төлөнө турган негиздеги пайыздарды төлөөчү жана анын иш жүзүндөгү ээсинин ортосунда ушундай мамилелер жок болгондо макулдашылган суммадан ашып кетсе, ушул берененин жоболору акыркы эскертилген суммага карата гана колдонулат.

Мындай учурда төлөмдүн ашык бөлүгүнө мурдагыдай эле ар бир Макулдашкан мамлекеттин мыйзамдарына ылайык ушул Макулдашуунун башка жоболорун тиешелүү түрдө эсепке алуу менен салык салынат.

12-берене

Роялти

1. Макулдашуучу бир Мамлекетте келип чыккан жана экинчи Макулдашкан мамлекеттин резидентине төлөнүүчү роялтиге ошол экинчи Мамлекетте салык салынышы мүмкүн.

2. Бирок мындай роялтиге ушул Макулдашкан мамлекеттин мыйзамдарына ылайык келип чыккан Макулдашкан мамлекетте салык салынышы мүмкүн, эгерде бирок алуучу роялтинин иш жүзүндөгү ээси болуп туруп, экинчи Макулдашкан мамлекеттин резиденти болуп эсептелсе, алынуучу салык роялтинин жалпы суммасынын 10%нан жогору болбоого тийиш.

Макулдашкан Мамлекеттердин компетенттүү органдары ушул чектөөлөрдү колдонуунун ыкмасын өз ара макулдашып белгилешет.

3. "Роялти" деген термин ушул беренедө пайдаланууда адабияттын, искусствонун ар кандай чыгармаларына же илимий эмгектерге, анын ичинде программалык камсыздоого, кинофильмдерге, кандайдыр бир патенттерге, соода маркаларына, дизайнга же моделге, планга, жашыруун формулага же процесске болгон автордук укуктарды пайдалануу укугун берүү үчүн же өнөр жайлык, коммерциялык же илимий жабдууну же өнөр жайлык, коммерциялык же илимий тажрыйбага тиешелүү маалыматты пайдалангандыгы же бергендиги үчүн ар кандай төлөмдөрдү билдирет.

4. Эгерде роялтинин иш жүзүндөгү ээси Макулдашкан мамлекеттин резиденти болуу менен, ал жерде жайгашкан туруктуу мекеме аркылуу роялти келип чыккан экинчи Макулдашкан мамлекетте ишкердикти жүзөгө ашырса, же роялти төлөнө турган укук же мүлк чындыгында эле мына ушундай туруктуу мекеме менен байланыштуу болсо, ушул берененин 1 жана 2-пункттарынын жоболору колдонулбайт. Мындай учурда шартка жараша ушул Макулдашуунун 7-беренесинин жобосу колдонулат.

5. Эгерде роялтини төлөөчү ушул Мамлекет, жергиликтүү бийлик органдары же ушул Мамлекеттин резиденти болсо, роялти ошол Макулдашкан мамлекетте келип чыккан болуп эсептелет. Эгерде бирок роялтини төлөгөн жак Макулдашкан мамлекеттин резиденти болгон же болбогондугуна карабастан, Макулдашкан мамлекетте туруктуу мекемеси болсо, аларга байланыштуу роялти төлөө милдеттенмеси келип чыкса, ушул роялтини төлөө боюнча чыгашалар ушундай туруктуу мекеме жайгашкан Макулдашкан мамлекетте келип чыгат деп эсептелет.

6. Эгерде роялтини төлөөчү менен анын иш жүзүндөгү ээсинин ортосундагы же алардын экөөнүн ортосундагы, же кандайдыр бир башка жак менен өзгөчө өз ара мамилелердин себеби боюнча анын негизинде төлөнүп жаткан пайдаланууга, укукка же маалыматка таандык болгон роялтинин суммасы роялтини төлөөчүнүн же анын иш жүзүндөгү ээсинин ортосундагы ушундай мамилелер жок болгондо макулдашылган суммадан ашып кетсе, ушул берененин жобосу акыркы эскертилген суммага карата гана колдонулат. Мындай учурда төлөмдүн ашык бөлүгүнө ар бир Макулдашкан мамлекеттин мыйзамдарына ылайык ушул Макулдашуунун башка жоболорун эске алуу менен салык салынат.

13-берене

Мүлктү ээликтен ажыратуудан түшкөн киреше

1. Ушул Макулдашуунун 6-беренесинде аталган жана экинчи Макулдашкан мамлекетте жайгашкан кыймылсыз мүлктү ээликтен ажыратууда Макулдашкан мамлекеттин резиденти тарабынан алынуучу кирешеге карата ошол экинчи Мамлекетте салык салынышы мүмкүн.

2. Туруктуу мекеменин ишкердик мүлкүнүн бир бөлүгүн түзгөн, Макулдашкан мамлекеттин ишканасынын экинчи Макулдашкан мамлекеттеги кыймылдуу мүлкүнөн ажыратуудан түшкөн кирешелерине, анын ичинде мына ушундай туруктуу мекемени ээликтен ажыратуудан түшкөн кирешелерине мына ушул экинчи Мамлекетте салык салынышы мүмкүн.

3. Макулдашкан мамлекеттин ишканалары тарабынан эл аралык ташууларда пайдаланылуучу деңиз же аба кемелерин, автомобилдик же темир жол транспорт каражаттарын ээликтен ажыратуудан, же мындай деңиз же аба кемелерин, автомобилдик же темир жол транспорт каражаттарын пайдаланууга тиешелүү кыймылдуу мүлктү ээликтен ажыратуудан Макулдашкан мамлекеттин резиденти алган кирешелерине ошол Макулдашкан мамлекетте гана салык салынат.

4. Макулдашкан мамлекеттин биринин резиденти акцияларды же компаниянын уставдык фондундагы башка үлүштүк катышын ээликтен ажыратуудан алган киреше, активдердин наркынын 50 пайызынан көбү экинчи Макулдашкан мамлекетте жайгашкан кыймылсыз мүлккө таандык болсо, ошол экинчи Макулдашкан мамлекетте салык салынышы мүмкүн.

5. Ушул берененин 1, 2, 3 жана 4-пункттарында аталбаган башка кандайдыр бир мүлктү ээликтен ажыратуудан түшкөн кирешелерге мүлктү ажыраткан жак резиденти болуп эсептелген Макулдашкан мамлекетте гана салык салынат.

14-берене

Көз каранды жекече кызмат көрсөтүүлөр

1. 15, 17, 18-беренелердин жоболоруна ылайык Макулдашкан мамлекеттин резиденти жалданма жумуштан, эгерде жалданма жумуш экинчи Макулдашкан мамлекетте аткарылбаса, алган эмгек акыга, маянага жана башка ушул сыяктуу төлөмдөргө мына ушул Макулдашкан мамлекетте гана салык салынышы мүмкүн. Эгерде жалданма жумуш экинчи Макулдашкан мамлекетте аткарылса, анда ушуга байланыштуу алынган акы төлөөгө мына ушул экинчи Мамлекетте салык салынат.

2. Ушул берененин 1-пунктунун жобосуна карабай, Макулдашкан мамлекеттин резидентинин экинчи Макулдашкан мамлекетте жүзөгө ашырылган жалданып иштөөгө байланыштуу алынган сый акысына биринчи аталган Мамлекетте гана салык салынат, эгерде:

а) алуучу экинчи Макулдашкан мамлекетте ар 12 айлык мезгилди чогуу алганда 183 күндөн ашпаган мезгилде же мезгилдердин аралыгында болсо; жана

б) акысы жалдоочу тарабынан же экинчи Макулдашкан мамлекеттин резиденти болуп эсептелбеген жалдоочунун атынан төлөнсө; жана

в) акысы жалдоочу экинчи Мамлекетте ээ болгон туруктуу мекеме тарабынан төлөнбөсө.

3. Ушул берененин жогорудагы жоболоруна карабай, эл аралык ташууларда бир Макулдашкан мамлекеттин ишканасы эксплуатациялаган деңиз же аба кемесинин ичинде, жол транспорттук каражатында аткарылган жалданма жумуштан алынган акы төлөөгө мына ушул Макулдашкан мамлекетте салык салынышы мүмкүн.

15-берене

Директорлорго акы төлөө

Директорлордун акысына жана экинчи Макулдашкан мамлекеттин резиденти болуп саналган компаниялардын директорлор кеңешинин же ага окшогон органдын мүчөсү катары Макулдашкан мамлекеттин резиденти алган башка ушундай төлөмдөргө ошол экинчи Мамлекетте салык салынышы мүмкүн.

16-берене

Искусство кызматкерлери жана спортчулар

1. Ушул Макулдашуунун 14-беренесинин жоболоруна карабай, Макулдашкан мамлекеттин резидентинин театрдын, кинонун, радионун же телекөрсөтүүнүн артисти же музыканты болуп искусство кызматкери катары же өзүнүн жеке иши болгон спортчу катары экинчи Макулдашкан мамлекетте алган кирешесине ошол экинчи Мамлекетте салык салынышы мүмкүн.

2. Эгерде искусство кызматкери же спортчу тарабынан мына ушул сапатта жүзөгө ашырылган жеке ишинен түшкөн кирешеси искусство кызматкеринин же спортчунун жеке өзүнө эсептелбей, башка жакка эсептелсе, ушул Макулдашуунун 7-беренесинин жобосуна карабастан, бул кирешеге искусство кызматкеринин же спортчунун иши жүзөгө ашырылып жаткан Макулдашкан мамлекетте салык салынышы мүмкүн.

3. Ушул берененин 1 жана 2-пункттарынын жоболору, эгерде экинчи Мамлекетке келүүсү толугу менен Макулдашкан мамлекеттердин биринин же экөөнүн тең мамлекеттик фондулары, же жергиликтүү бийлик органдары, же Макулдашкан мамлекеттердин Өкмөттөрүнүн ортосундагы Маданият жөнүндө макулдашуунун алкагында каржыланса, экинчи Макулдашкан мамлекетте аткарылган иштен Макулдашкан мамлекеттин резиденти алган кирешесине карата колдонулбайт. Мындай учурларда искусство кызматкери же спортчу резидент болуп саналган Макулдашкан мамлекетте гана кирешеге салык салынат.

17-берене

Пенсиялар жана аннуитет

1. 18-берененин 2-пунктунун жоболорун эске алуу менен, Макулдашкан мамлекеттин резиденти мурда жалданып иштегени үчүн алган пенсияларга жана башка ушуга окшогон төлөмдөргө, ошондой эле аннуитетке ошол гана Мамлекетте салык салынууга тийиш.

2. "Аннуитет" деген термин акчалай же нарк түрүндө шайкеш же толук акысын төлөө үчүн төлөм милдеттенмесине ылайык конкреттүү убакта белгиленген же аныкталган мезгил аралыгында, же белгиленген убакытта мезгил-мезгили менен төлөнүүгө тийиш белгилүү сумманы билдирет.

18-берене

Мамлекеттик кызмат

1. а) Макулдашкан мамлекет же анын жергиликтүү бийлик органдары тарабынан ушул Мамлекетке же жергиликтүү бийлик органына көрсөткөн кызматына карата жеке жакка төлөнүүчү пенсияга жана башка ушул сыяктуу акыга, аннуитетке ошол Мамлекетте гана салык салынат.

б) Бирок мындай акыга, эгерде кызмат экинчи Мамлекетте көрсөтүлсө жана жеке жак ошол Мамлекеттин резиденти болуп саналса, экинчи Макулдашкан мамлекетте гана салык салынат, ал адам:

(i) ушул Мамлекеттин жараны болушу керек; же

(ii) кызмат көрсөтүү максатында гана ошол экинчи Мамлекеттин резиденти болгон учурда.

2. а) Макулдашкан мамлекет же анын жергиликтүү бийлик органы түзүлгөн фонддор аркылуу ошол Мамлекет же жергиликтүү бийлик органы үчүн көрсөтүлүүчү кызматка карата жеке жакка төлөнүүчү ар кандай пенсияга ушул гана Мамлекетте салык салынат.

б) Бирок мындай пенсияга, эгерде жеке жак экинчи Макулдашкан мамлекеттин резиденти же жараны болуп саналса, ошол Мамлекетте гана салык салынат.

3. 14, 15, 16 жана 17-беренелердин жоболору Макулдашкан мамлекет же жергиликтүү бийлик органы ишкердик ишин аткарууга байланыштуу кызмат көрсөтүүгө карата акыларга жана пенсияларга колдонулат.

19-берене

Студенттер

1. Биринчи Макулдашкан мамлекетке келгенге чейин экинчи Макулдашкан мамлекеттин резиденти болуп эсептелген же эсептелүүчү жана биринчи аталган Макулдашкан мамлекетте окуу же билим алуу максатында гана жүргөн студент же стажер жашоо, окуу жана билим алуу максаттары үчүн алган төлөмдөргө, мындай төлөмдөр ушул Макулдашкан мамлекеттин чегинен тышкары жайгашкан булактардан келип чыккан шартта, аларга аталган Макулдашкан мамлекетте салык салынбайт.

20-берене

Башка кирешелер

1. Бул Макулдашуунун жогорудагы беренелеринде каралбаган, Макулдашкан мамлекеттин резидентинин кирешелеринин түрүнө, келип чыккан булагына карабай, ошол Мамлекетте гана салык салынууга тийиш.

2. 1-пункттун жобосу ушул Макулдашуунун 6-беренесинин 2-пунктунда аныкталган кыймылсыз мүлктөн түшүүчү кирешелерден тышкары кирешелерге карата колдонулбайт, эгерде мындай кирешелерди алуучу Макулдашкан мамлекеттин резиденти болуп, башка Макулдашкан мамлекетте жайгашкан туруктуу мекеме аркылуу коммерциялык иш жүргүзсө, киреше алынган укук же мүлк ушул туруктуу мекеме менен байланышта болгондо. Мындай учурда кырдаалга жараша ушул Макулдашуунун 7-беренесинин жоболору колдонулат.

3. Ушул берененин 1 жана 2-пункттарынын жоболоруна карабай, ушул Макулдашуунун мурдагы беренелеринде каралбаган жана башка Макулдашкан мамлекетте келип чыккан Макулдашкан мамлекеттин резидентинин кирешелеринин түрүнө башка Мамлекетте салык салынышы мүмкүн.

21-берене

Кош салык салууну четтетүү

1. Эгерде Макулдашкан мамлекеттин резиденти ушул Макулдашуунун жоболоруна ылайык экинчи Макулдашкан мамлекеттен салык салынышы мүмкүн болгон киреше алса, анда биринчи аталган Макулдашкан мамлекет экинчи Макулдашкан мамлекетте төлөнгөн киреше салыгына барабар сумманы резиденттин киреше салыгынан алып салууга мүмкүндүк берет.

Мындай алып салуу экинчи Макулдашкан мамлекетте кырдаалга жараша салык салынышы мүмкүн кирешеге тиешелүү жана алып салууну берүүгө чейин эсептелген киреше салыгынын бөлүгүнөн ашпоого тийиш.

2. Эгерде Макулдашуунун ар кандай жоболоруна ылайык Макулдашкан мамлекеттин резиденти алынган кирешеге мына ушул Мамлекетте салык салуудан бошотулган болсо, ушул Мамлекет ошондой болсо да ушул резиденттин кирешесинин калган бөлүгүнө салыктын суммасын эсептөөдө салыктан бошотулган кирешени эске алууга тийиш.

22-берене

Басмырлоого жол бербөө

1. Макулдашкан мамлекеттердин улуттук жактары экинчи Макулдашкан мамлекетте мына ушул Мамлекеттин улуттук жактарына ошол эле шарттарда салык салынган же ага байланыштуу милдеттенмелерден башка же алда канча оор салык салууга же ага байланыштуу башка милдеттенмеге, атап айтканда резиденттик жаатындагы милдеттенмелерге тартылбайт. Бул жобо ушул Макулдашуунун 1-беренесине карабай, бир же эки Макулдашкан мамлекеттин резиденти болбогон жактарга карата да колдонулат.

2. Макулдашкан мамлекеттин резиденти болуп эсептелген жарандыгы жок адамдар Макулдашкан мамлекеттин биринде да аталган Мамлекеттин улуттук жактары ошол эле жагдайларда, атап айтканда резиденттикке карата алганда салык салуу жана ага байланыштуу милдеттенмелерге караганда башка же алда канча оор салык салууга тартылбайт.

3. Бир Макулдашкан мамлекеттин ишканасынын экинчи Макулдашкан мамлекетте болгон туруктуу мекемесине салык салуу экинчи Мамлекетте ушул сыяктуу ишти жүргүзгөн ишканага салык салууга караганда алда канча жагымсыз болбоого тийиш. Бул жобо бир Макулдашкан мамлекетти экинчи Макулдашкан мамлекетке ал өзүнүн жеке резиденттерине бере турган жарандык статусунун же үй-бүлөлүк милдеттенмелеринин негизинде салык салуу максаттары үчүн кандайдыр бир жеңилдиктерди, эсептен чыгаруулары жана арзандатууларды милдеттендирген чара катары чечмеленбейт.

4. 9-берененин 1-пунктунун, 11-берененин 7-пунктунун же 12-берененин 6-пунктунун жоболору колдонулган учурларды кошпогондо, бир Макулдашкан мамлекеттин ишканасы тарабынан экинчи Макулдашкан мамлекеттин резидентине төлөнгөн пайыздар, роялти жана башка төлөмдөр ушул ишкананын салык салынуучу пайдасын аныктоо максатында, биринчи аталган мамлекеттин резидентине төлөнө турган шартта эсептен чыгарылууга тийиш.

23-берене

Өз ара макулдашуу жол-жоболору

1. Эгерде кайсы бир жак Макулдашкан мамлекеттердин бирөөсүнүн же экөөнүн тең аракеттери аны ушул Макулдашуунун жоболоруна каршы келип, салык салууга алып келди же алып келет деп эсептесе, ал ушул Макулдашкан мамлекеттердин улуттук мыйзамдарында каралган коргоо каражаттарына карабастан өзүнүн ишин кароо үчүн ал резиденти болуп саналган Макулдашкан мамлекеттин компетенттүү органына же, эгерде мындай учур

ушул Макулдашуунун 22-беренесинин 1-пунктуна туура келсе, ал өзү кайсы Мамлекеттин жараны болсо, ошол Макулдашкан мамлекеттин компетенттүү органына кароого берет. Арыз ушул Макулдашуунун жоболоруна ылайык келбеген салык салууга алып келүүчү аракеттер жөнүндө биринчи кабарлоонун учурунан тартып үч жылдын аралыгында берилүүгө тийиш.

2. Компетенттүү орган, эгерде ал арызын негиздүү деп эсептесе жана ал канааттандыруучу чечимге өз алдынча келе албаса, ушул Макулдашууга каршы келген кош салык салуудан оолак болуу максатында бул маселени экинчи Макулдашкан мамлекеттин компетенттүү органы менен өз ара макулдашуу боюнча чечүүгө аракеттенет. Ар кандай жетишилген келишим Макулдашкан мамлекеттердин ички мыйзамдарында каралган кандайдыр бир убактылуу чектөөлөргө карабастан аткарылууга тийиш.

3. Макулдашкан мамлекеттин компетенттүү органдары ушул Макулдашууну чечмелөөдө же колдонууда келип чыгуучу ар кандай кыйынчылыктарды же шектенүүлөрдү өз ара макулдашуу боюнча чечүүгө аракеттенет.

4. Макулдашкан мамлекеттердин компетенттүү органдары жогорудагы пункттарды түшүнүүдө макулдашууга жетишүү максатында, алардын өздөрүнүн компетенттүү органдарынан же алардын өкүлдөрүнөн турган биргелешкен комиссияларды түзүүнү кошуп, бири-бири менен түз байланыштарга чыга алышат.

24-берене

Маалымат менен алмашуу

1. Макулдашкан мамлекеттердин компетенттүү органдары ушул Макулдашуунун жоболорун же Макулдашкан мамлекеттердин ички мыйзамдарын аткаруу үчүн ошол мыйзамдар боюнча салык салуу ушул Макулдашууга каршы келбеген даражадагы салыктарга тиешелүү маалыматтар менен алмашып турат. Маалымат алмашуу ушул Макулдашуунун 1 жана 2-беренелери менен чектелбейт.

2. Ушул берененин 1-пунктуна ылайык Макулдашкан мамлекет алган ар кандай маалымат, ушул Макулдашкан мамлекеттин ички мыйзамдарынын алкагында алынган маалыматтай эле жашыруун маалымат болуп саналат жана ушул берененин 1-пунктунда аталган салыктарды эсептөө же жыйноо, өндүрүп алуу же куугунтукка алуу, ошондой эле апелляцияларды карап чыгуу менен алектенген органдарга (сотторду жана администрациялык органдарды кошкондо) жана жактарга гана маалымдалат. Мындай жактар же органдар маалыматты ушул максаттар үчүн гана колдонууга тийиш. Алар маалыматты соттун ачык угууларында же соттун чечимин чыгарганда ачыкка чыгарышы мүмкүн.

3. Ушул берененин 1 жана 2-пункттары Макулдашкан мамлекетти төмөнкүлөргө милдеттендирүүчү катары эч убакта чечмеленбеши керек:

а) тигил же бул Макулдашкан мамлекеттин мыйзамдарына жана администрациялык практикасына каршы келген администрациялык чараларды көрүүгө;

б) тигил же бул Макулдашкан мамлекеттин мыйзамдары боюнча же демейдеги администрациялык практикасынын жүрүшүндө алууга мүмкүн болбогон маалыматты берүүгө;

в) кандайдыр бир соода, ишкердик, өнөр-жайлык, коммерциялык же кесиптик жашыруун сырды же соода процессин ачып берген, же анын ачылышы мамлекеттик саясатка (мамлекеттик тартипке) каршы келе тургандай маалыматты берүүгө.

4. Эгер маалымат Макулдашкан мамлекет тарабынан ушул беренеге ылайык суралып жатса, экинчи Макулдашкан мамлекет салык салуудагы өзүнүн максаттары үчүн мындай маалыматка муктаж болбосо дагы, экинчи Макулдашкан мамлекет суралып жаткан маалыматты алуу үчүн өзүнүн маалыматты чогултуу ыкмаларын пайдаланышы керек. Жогорудагы сүйлөмдө камтылган милдеттенме 3-пункттун чектөөлөрүнө тийиш болот, бирок мындай чектөөлөр Макулдашкан мамлекеттин ушундай маалыматтарынын эч кандай ички кызыкчылыгы болбогондугу үчүн маалымат берүүдөн баш тартып коюуга мүмкүндүк берет деп чечмеленбеши керек.

5. Ушул берененин 3-пунктунун жобосу эч качан Макулдашкан мамлекетке маалыматты банктын, же башка финансылык институттун, номиналдуу менчик ээсинин же агенттикте аракеттенген жактын, же ишенимдүү жактын карамагында турат же мындай маалымат кайсы бир адамдын жеке менчигинин кызыкчылыгын козгойт деген шылтоо менен гана маалымат берүүдөн баш тартууга жол берет деп каралбашы керек.

25-берене

Дипломатиялык өкүлчүлүктөрдүн жана консулдук мекемелердин кызматкерлери

Бул Макулдашуунун жоболору дипломатиялык өкүлчүлүктөрдүн жана консулдук мекемелердин кызматкерлеринин эл аралык укуктун жалпы ченемдери белгилеген же атайын макулдашуулардын негизинде берилген салыктык артыкчылыктарына таасирин тийгизбейт.

26-берене

Өзгөртүүлөр жана толуктоолор

Ушул Макулдашууга Макулдашкан мамлекеттердин өз ара макулдугу боюнча өзгөртүүлөр жана толуктоолор киргизилиши мүмкүн, алар өзүнчө протоколдор менен таризделип, ушул Макулдашуунун ажырагыс бөлүгү болуп эсептелет жана ушул Макулдашуунун 28-беренесине ылайык күчүнө кирет.

27-берене

Күчүнө кириши

1. Макулдашкан мамлекеттер ушул Макулдашуунун күчүнө кириши үчүн зарыл болгон мамлекеттик ички жол-жоболорду аткаргандыгы жөнүндө жазуу жүзүндө акыркы кабарды алган датадан кийин күчүнө кирет.

2. Бул Макулдашуунун жоболору төмөнкүдөй күчкө ээ:

(а) бул Макулдашуу күчүнө кирген жылдан кийинки календардык жылдын биринчи январынан тартып төлөнгөн же чегерилген суммага карата, төлөө булагынан кармалуучу салыктарга карата; жана

(б) башка салыктарга карата - бул Макулдашуу күчүнө кирген жылдан кийинки календардык жылдын биринчи январынан кийин.

28-берене

Колдонулушун токтотуу

Ушул Макулдашуу Макулдашкан мамлекеттердин бири анын колдонулушун токтотуп коймоюнча күчүндө болот.

Макулдашкан мамлекеттердин ар бири ушул Макулдашуу күчүнө кирген күндөн тартып беш жыл өткөндөн кийинки ар бир календардык жыл бүткөнгө чейин алты айдан кечиктирбей, анын күчүн денонсациялоо жөнүндө дипломатиялык каналдар аркылуу кабарлоо жолу менен Макулдашуунун колдонулушун токтото алат.

Бул учурда Макулдашуу өзүнүн күчүн төмөнкүлөргө карата токтотот:

(а) кабарлоо берилген жылдан кийинки календардык жылдын биринчи январынан тартып төлөнгөн же чегерилген суммага карата, төлөө булагынан кармалуучу салыктарга карата;

(б) башка салыктарга карата - мындай кабарлоо берилген жылдан кийинки календардык жылдын биринчи январынан кийин.

Муну ырастоо үчүн төмөндө кол коюучулар, тийиштүү түрдө ыйгарым укуктуу болушуп, ушул Макулдашууга кол коюшту.

_____ -жылы " ____ " _____ шаарында, эки түп нускада, ар бири армян, кыргыз жана орус тилдеринде түзүлдү, мында бардык тексттер бирдей юридикалык күчкө ээ.

Ушул Макулдашуунун жоболорун чечмелөөдө жана колдонууда кайчы пикирлер келип чыккан учурда орус тилиндеги текст артыкчылыкка ээ болот.

Армения
Республикасынын
Өкмөтү үчүн

/колу/

Кыргыз
Республикасынын
Өкмөтү үчүн

/колу/

Սույնով հավաստվում է, որ կցված տեքստը 2019թ. օգոստոսի 9-ին ստորագրված «Հայաստանի Հանրապետության Կառավարության և Ղրղզստանի Հանրապետության Կառավարության միջև եկամտի կրկնակի հարկումը բացառելու և հարկումից խուսափելը կանխելու մասին» համաձայնագրի՝ Հայաստանի Հանրապետության արտաքին գործերի նախարարության միջազգային պայմանագրերի պահոցում (դեպոզիտում) պահվող բնօրինակի նույնական պատճենն է:

**Հայաստանի Հանրապետության
արտաքին գործերի նախարարության
միջազգային պայմանագրերի և
իրավունքի վարչության պետի պ/կ՝**

Տիգրան Գալստյան